

GRADI SE NOV VRTEC

ZA NADOMESTNO LOKACIJO JE BIL NAČRTOVAN TUDI GASILSKI DOM HOČE, A HOŠKI GASILCI Z OBČINO NISO NAŠLI SKUPNEGA JEZIKA

4

SLOVESNO OB ZAGONU PROIZVODNJE

PO TREH LETIH MAGNA V HOČAH ODPRLA NAJVEČJO GREENFIELD INVESTICIJO V ZGODOVINI SAMOSTOJNE SLOVENIJE

7

PRIDELALI VELIKO LEPEGA

OB 40. OBLETNICI KRAJEVNE SKUPNOSTI REKA-POHORJE

8

utrinki
BREZPLAČNA REVILJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 19, številka 4, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Zdenka Trinko
Žan Krivec
Zdenka Gajzer
Aleš Andlovič
Ester Mlaj
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Vrtec Hoče,
foto: BKTV
TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje
vas naprošamo, da fotografije ne vstavljate
v Word zraven besedila, temveč jih posebej
pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali dru-
gem formatu. Navedite avtorja fotografije in
opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo
podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj
pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom
in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj
bodo iz obdobja med dvema številčkama
glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov
s presledki (polstranske objave) in 4000
znakov (celostranske objave). Uredništvo
si pridržuje pravico do krajsanja člankov in
spremembe naslovov. Članki niso honorirani.
Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila
je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljen-
jem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za
naslednjo številko je do 20. oktobra 2019.

Naslednja številka izide novembra 2019.

Nov začetek

➔ Dr. Marko Soršak, župan

Zakorakali smo v september in obenem v novo šolsko leto, ki pomeni nov začetek. Prinaša nova pričakovanja, cilje. Zanimivo je, da so za otroke počitnice minile bliskovito hitro in na drugi strani so za starše zadnji dnevi počitnic minevali počasi in na koncu smo skupaj z otroki ugotovili, da je dobro, da se ponovno prične šola. Šolska vrata so se odprla in povabila učence in učenke, da ponovno sedejo v klopi, strnejo spomine in poklepetajo s prijatelji, ki jih med počitnicami niso tako pogosto videli. Nova znanja in pričakovanja so na vidiku in ob sprejemu prvi dan sem videl, da so otroci resnično veseli šolskih klopi. Otroci v vrtcih so prav tako pričeli z obiskovanjem svojih skupin. Večja sprememba je le za tiste otroke, ki obiskujejo Vrtec Hoče, ker so na začasnih lokacijah, ker dobijo nov vrtec. Splača se malo potpeti in že drugo leto bodo lahko obiskovali svoj vrtec. Novi vrtec Hoče. V veliko veselje nam je, da imamo tudi letošnje šolsko leto 1. razred na OŠ Reka.

Da so počitnice ostale nepozabne, pa je poskrbel letošnji Poletni tabor. Na zaključku Poletnega tabora smo videli, da so bili otroci ponovno navdušeni nad vsemi aktivnostmi in bodo poletne počitnice ostale v lepem spominu. Spet so doživeli plavanje, športne igre, rolanje, igre z žogo, pižama party in za vrhunec so se lahko do sitega naigrali na napihljivih igralih, najedli slastne torte in uživali v svetlobnih efekih. Svojo ustvarjalnost so ob pomoči strokovno usposobljenih mentorjev krepili na foto delavnicah. Poletje pa je zaznamovalo tudi dogajanje na Pohorju. Obiskali smo ga lahko s posebno avtobusno linijo, peš smo občudovali prvi poletni sončni vzhod, se zabavali na festivalu elektronske glasbe Stellarbeat, Društvo gostincev Pohorja pa nas je, skupaj s pohorskimi turističnimi ponudniki, razvajalo s kulinarčno transverzalo.

Poleg vsega tega počitniškega dogajanja je Večgeneracijski center VeGeC Rogoza ponujal doživetja, delavnice in druženja. Prostor je naša skupna dnevna soba. Vesel sem, da ste jo sprejeli za svojo. Delamo pa tudi, da dobimo svoj dom za starostnike. S prostorski akti za izgradnjo doma za starostnike se bližamo h koncu. Planiramo sprejetje OPPN-ja v oktobru 2019.

Že tekom poletja smo ponovno poskrbeli za varnost otrok na cestah Občine Hoče-Slivnica. To nam omogočajo nameščeni merilniki hitrosti, sodobne hitrostne ovire in dodatna signalizacija, ki umirja promet. Ob tem bi se zahvalil tudi vsem prostovoljcem, ki ste letos v prvih šolskih dneh pospremili otroke čez najbolj frekventne prehode za pešce. Zahvala tudi Policijski postaji Rače, ki poskrbi za preventivne ukrepe, ki povečajo prometno varnost otrok v naši občini.

Delo občinske uprave je v poletnih mesecih, poleg rednega dela, zaznamovalo pridobivanje služnosti za izgradnjo kanalizacijskega omrežja in priprava projekta izgradnje kanalizacijskega omrežja na razpis za EU sredstva. V najbolj vročem delu leta so uradno odprli tovarno Magna Steyr. Vesel sem, da smo pridobili tudi novo arheološko učno pot v Botaničnem vrtu, ki je za vse obiskovalce brezplačna. Vabljeni na sprehod.

Vabljeni pa tudi na vse prireditve ob občinskem prazniku Občine Hoče-Slivnica. Vsem občankam in občanom na tem mestu čestitam ob prazniku občine in se veselim srečanja na skupnih dogodkih in prireditvah. Vsem šolaricam in šolarjem pa želim dober začetek šolskega leta.

Vse dobro.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 6 **TABOR S ŠPORTNO NOTO**
Svizec šport
- 10 **KOT PTICE SELIVKE GREDO IZ KRAJA V KRAJ**
Zdenka Trinko
- 10 **NOVIH OSEM HITROSTNIH OVIR**
Stanko Rafolt

4 | ZA OTROKE NEPREČENLJIVE IZKUŠNJE

NOVICE Z OBROKOV POHORJA

- 11 **TRIKOTNA KAPELICA BO OBNOVLJENA**
Majda Strašek Januš
- 13 **NOGOMET SE JE VRNIL V REKO**
Zdenka Trinko
- 14 **KRAJEVNI URAD NA NOVI LOKACIJI**
Bojana Zdravec

12 | STARODOBNIKI POSEBNA ATRAKCIJA

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 18 **MEKA POTRDLA LANSKOLETNI PRIMAT**
Žan Krivec
- 22 **ODBOJKARJI MOČNO PREVETRILI VRSTE**
Matej Savec
- 24 **ABOHI »LETELI« ČEZ PRELAZE**
Marta Koren

21 | NEŽA BRONASTA IZ RUSIJE

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 29 **POLEG UČENJA ŠE STRASTEN MOTOKROSIST**
Vanja Jus
- 32 **PO KITAJSKI PRIDE ŠE AMERIKA**
Daša Bejat Krajnc

30 | PRVOŠOLCI OŠ HOČE IN OŠ SLIVNICA

ZANIMALO VAS BO

- 33 **BOGU HVALEŽNA ZA 70 SKUPNIH LET**
Majda Strašek Januš
- 36 **21. OBČINSKI PRAZNIK HOČE-SLIVNICA**

34 | »VESELIM SE ŽIVLJENJA«

Gradi se nov vrtec

Za nadomestno lokacijo je bil načrtovan tudi gasilski dom Hoče, a hoški gasilci z občino niso našli skupnega jezika

Občina Hoče-Slivnica gradi nov vrtec v Hočah. Gradnja je bila nujno potrebna, saj je trenutni vrtec dotrajan in v več vidikih neustrezen za izvajanje vzgojno-varstvenih programov. Dela potekajo v skladu s terminskim načrtom in predvidoma bo gradnja zaključena v juniju 2020.

Novi vrtec bo postavljen na lokaciji sedanjega vrtca, zato tudi na tem mestu prosimo za strpnost, saj bodo v času gradnje v šolskem letu 2019/20 otroci nameščeni v nadomestnih/začnih prostorih in lokacijah, ki so naslednje:

Gasilski dom Bohova: medvedki in čebelice.

Telovadnica OŠ Dušana Flisa Hoče: zajčki, srne, muce in pikapolonice. (Novi vhod je na koncu stavbe, s strani parkirišča).

VŠD Hoče: veвериčke (1. nadstropje).

V zdajšnjem »novem delu vrtca« oziroma obstoječi lokaciji ostanejo skupine: polžki, žabice in račke.

Skupine so razporejene na nove lokacije glede na starost otrok, na potek dejavnosti, dnevni red in osnovne potrebe otrok v posamezni skupini. Lokacije nadomestnih prostorov so bile izbrane na način, da so bili izvedeni čim manjši posegi v prostor, ki so časovno ali finančno sprejemljivi za občino. Prvotno je bila za namen nadomestnih prostorov izbrana lokacija Gasilskega doma Hoče. Žal do realizacije ni prišlo, ker hoški gasilci z občino niso našli skupnega jezika, saj so bili zahtevani posegi v prostor, ki bi bili finančno previsoki in časovno nemogoče zastavljeni.

Zavedamo se, da nas čaka naporno leto, vendar vemo, da bomo dobili nov, lep in sodoben vrtec, ki bo dolga leta služil generacijam otrok in pričaral vsem skupaj lepe dni.

➔ Vanja Jus

Za otroke neprecenljive izkušnje

Čebelice in Medvedki v gasilskem domu Bohova

Zaradi izgradnje vrtca Hoče sedem skupin vrtca začasno gostuje na nadomestnih lokacijah. Dve skupini domujeta v domu Prosto-voljnega gasilskega društva (PGD) Bohova, ki je s tem bogatejše za podmladek 38 otrok in 4 vzgojiteljic. Otroci so navdušeno sprejeli članstvo v »gasilski brigadi medvedkov« in »gasilski brigadi čebelic«.

Skupaj raziskujemo in spoznavamo delovanje gasilcev ter vrednote kot so sodelovanje, strpnost, medsebojna pomoč, razumevanje, spoštovanje ...

V PGD Bohova so nas sprejeli prijazno z odprtimi rokami, kar se čuti v vsakodnevnem bivanju. Vse izzive skupaj uspešno rešujemo in s tem vzgledom vzgajamo mlajše rodove.

Verjamemo, da bomo skupaj preživeli prijetno leto, ki nas bo vse obogatilo za neprecenljive nove izkušnje. Tudi nas bo letos spremljal gasilski pozdrav »Na pomoč«.

➔ Lucija Velički

Ustvarjamo nove pogoje za delo

Alojz Velički, ravnatelj OŠ Dušana Flisa Hoče

»Poletje se počasi poslavlja, z njim pa tudi vse razigrane dogodivščine, ki so naše otroke spremljale dva meseca. Spočiti in pripravljani na nove šolske dni so 2. septembra sedli za šolske klopi, se spet srečali z znanimi obrazi in novimi šolskimi izzivi. Da bo vse to za naše učence in otroke potekalo v kar se da najboljših pogojih, so v času poletnih počitnic v šoli in vrtcu potekala razna dela. Pripravljali smo se na začetek novogradnje vrtca v Hočah, kar je posledično pomenilo veliko organizacijskih sprememb. Prišel je čas, ko bomo v Hočah dobili novi vrtec, ki se ga že zelo veselimo. Zgrajen bo na mestu starega dela vrtca, ki je dotrajal, zato bomo v šolskem letu 2019/20 delovali na novih – začnih lokacijah. Skupine so razporejene na nove lokacije glede na starost otrok, na potek dejavnosti, dnevni red in osnovne potrebe otrok v posamezni skupini. Na novih lokacijah smo začeli program izvajati v ponedeljek, 26. 8. 2019. Vemo, da nas čaka naporno leto, zato vse prosimo za veliko mero strpnosti, saj bomo dobili nov, lep in sodoben vrtec, ki bo dolga leta služil generacijam otrok in pričaral vsem skupaj lepe dni.

Tudi naše šolarje, ki obiskujejo Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče, je z novim šolskim letom pričakala novost, in sicer je v spodnji avli šole v Hočah nameščenih 36 dodatnih prostorov začasne jedilnice, kar bo vsaj trenutno izboljšalo pogoje učenecem, ki v šoli kosijo, to pa je kar velika večina vseh.

Poiskati moramo tudi trajno rešitev in povečati ter obnoviti šolsko kuhinjo z jedilnico, za kar na občini že pripravljajo potrebno dokumentacijo in razpise. V najstarejšem delu šole bomo v prihodnosti morali zamenjati tudi dotrajane infra-

strukturne inštalacije, šola je bila namreč zgrajena leta 1961. Vse naše učilnice, ki so tehnološko sodobno opremljene, in kvalificirani učitelji omogočajo izvedbo sodobnega pedagoškega dela. Vse šolske prostore in predšolske oddelke imamo polne; ker pa se v okolici šole še kar gradijo novi stanovanjski objekti, lahko pričakujemo, da bo v šolo in vrtec vpisanih še več otrok. Število učencev na naši osnovni šoli vseskozi narašča, skupaj s podružnično šolo Reka-Pohorje imamo v novem šolskem letu v 29 oddelkih od 1. do 9. razreda vpisanih že 606 otrok. V vrtcih Hoče in Rogoza imamo 15 oddelkov z 287 otroki, od tega je deset oddelkov v hoškem vrtcu, ki bo letos zaradi novogradnje deloval na kar štirih (začnih) lokacijah.

Zahvaljujem se županu z občinsko upravo in vsem občinskim svetnicam in svetnikom za veliko posluha pri sofinanciranju nadstandardnega programa – fakultativnega pouka računalništva, učenja drugega tujega jezika, nemščine, že v tretjem razredu in za sofinanciranje petih delavcev za pripravo kosil našim učencem, kar bi v nasprotnem primeru strošek kosila precej povečalo.

Veselim se novih izzivov v šolskem letu, ki se je začelo, in verjamem, da bo za vse nas uspešno, saj skupaj znamo in zmoremo.«

Spodbujanje kritičnega mišljenja

Franc Gosak, ravnatelj OŠ Franc Lešnik Vuk Slivnica

»V šolskem letu 2019/20 je na Osnovno šolo Franca Lešnika-Vuka Slivnica pri Mariboru vpisanih 380 učencev, ki so razporejeni v 20 oddelkov, v vrtcu pri naši osnovni šoli pa še 135 otrok, ki so razporejeni v 7 skupin; v zavodu je skupaj 83 zaposlenih, ki skrbimo za 515 otrok. Število vpisanih otrok se z leti vztrajno zvišuje, s tem se viša utesjenost in prostorska stiska v šoli, še bolj v vrtcu, ko žal nismo zmožni sprejeti vseh čakajočih otrok – širitev vrtca v Hočah bo gotovo delno rešila stisko staršev, za trajnejšo in ugodnejšo si želimo dodatne prostore še v Slivnici.

V šolskem letu, ki je pred nami, se bomo trudili, da bomo poleg temeljne dejavnosti šole-učenja s spodbujanjem kritičnega mišljenja otroke vzgajali v odgovorne in zrele osebnosti. Uspeha se lahko nadejamo le ob podpori staršev –odgovornost za dobro sodelovanje med šolo in starši si delimo oboji, z dobrim

sodelovanjem bodo največ pridobili prav otroci, počutili se bodo bolj varne, pridobili samozavest, njihov odnos do šole bo bolj pozitiven. In navsezadnje, s pozitivnim stališčem staršev do izobraževanja in njihovo vključenostjo v šolo se motivacija in zagotovo tudi uspeh učencev povečujeta.

V novem šolskem letu želim, da bi se otroci čim več naučili, se v šoli počutili varne in sproščene. Staršem želim, da otroke spodbujate in se veselite njihovih uspehov ter ste jim v oporo, da ste jim dober zgled in pri njih gojite spoštovanje do dela in napora. Sodelavcem pa mirno šolsko leto, veliko veselja in žara ter zmožnosti navduševanja najmlajših.«

Tabor s športno noto

Poletni tabor je bil tudi letos uspešnica, zmagovalni pa je seveda »pižama party«

Občina je tudi letos prisluhnila potrebam staršev in otrok, ki med poletnimi počitnicami še ne morejo ali ne želijo biti sami doma, zato je v veliki meri subvencionirala vsebinsko zanimiv projekt poletnega tabora oziroma varstva za vse svoje mlade občane od šestega leta naprej. Projekt poletnega varstva je bil zelo uspešno izveden že četrtrič zapored, od tega tretjič v organizaciji Svizec šport.

Projekt poletnega varstva je bil letos izpeljan že drugič v občini Rače-Fram in prvič v Kamnici, kar potrjuje, da je projekt dobro zastavljen in resnično rešuje počitniško problematiko staršev in otrok.

Poletni tabor je potekal v času poletnih počitnic, celih 8 tednov, od 1. julija do 23. avgusta in se zaključil z zaključno prireditvijo, na katero so bili povabljeni vsi otroci in njihovi starši.

Od ponedeljka do petka so od 8. do 16. ure (po predhodnem dogovoru lahko tudi že od 6. ur dalje) potekale različne vodene aktivnosti za 60 otrok.

Izvajalec programa je Svizec šport, ki v občini že nekaj let skrbi za športno aktivnost predšolskih in šolskih otrok, zato so poletne vsebine imele močno športno noto. Program tedensko vsebuje vsaj dva izleta, od katerih je eden namenjen kopanju, vsak petek je na sporedu medobčinsko srečanje, na katerem se otroci iz različnih občin, ki so vključeni v poletno varstvo pomerijo med seboj v različnih športnih igrah in športih ter različne vsakodnevne aktivnosti v neposredni bližini KD Hoče. Otrokom je zelo všeč tudi »pižama party«, kjer lahko vsi otroci prespijo noč s četrtrka na petek v kulturnem domu Hoče.

Ker slike povedo več kot besede, prilagamo tudi nekaj utrinkov z letošnjega poletnega varstva.

Se vidimo naslednje poletje, mi že komaj čakamo.

➔ Svizec šport

Slovesno ob zagonu proizvodnje

Po treh letih javnih razprav in tudi nasprotovanj so v Hočah odprli največjo greenfield investicijo v zgodovini samostojne Slovenije

Po treh letih silovitih razprav v javnosti se je v začetku poletja vendarle zgodilo: slovesnost ob pričetku proizvodnje nove Magnine tovarne v naši občini. Otvoritve so se udeležili zaposleni v tovarni v Hočah, njihovi kolegi iz Gradca ter številni predstavniki gospodarstva in javnih ustanov, med drugim predstavniki naše občine z županom Markom Soršakom.

Gre za največjo greenfield investicijo v zgodovini samostojne Slovenije in za to, da je bila za lokacijo te tovarne izbrana prav naša občina, je bilo potrebno vložiti veliko truda. Danes tovarna zaposluje dobrih 200 ljudi, ki delajo ob delavnikih in v eni izmeni. Razen dveh avstrijskih so prav vsi slovenski državljani, pretežno iz Štajerske in bližnjih regij. Vendar se načrti kanadsko-avstrijske multinacionalke s to otvoritvijo ne končajo in so veliko bolj ambiciozni. Povzel jih je predsednik Magna Europe **Günter Apfalter**: »Upamo na čimprejšnji začetek druge in tretje faze, saj si želimo pravo avtomobilsko podjetje.«

Osrednji govorec na slovesnosti, predsednik vlade **Marjan Šarec**, je poudaril: »V Sloveniji je včasih težko izpeljati kakšen projekt, ni pa nemogoče. Je pa res, da lahkih poti ni. Ob vsakem pro-

jektu, ki ga odpremo, lahko izrazimo veliko veselje nad tem, da je uspelo!«

Nosilni steber in motor nedvomno najbolj odmevne naložbe v zgodovini države je gotovo minister za gospodarstvo **Zdravko Počivalšek**, ki je ob otvoritvi dejal: »To je poseben dan. Vesel sem, da je prišlo do tega, da odpiramo največjo investicijo v samostojni Sloveniji.«

»Glede na to, da je Magna že zaprosila za okoljevarstveno soglasje za drugo fazo, verjamem, da bo s svojimi načrti na tej lokaciji tudi nadaljevala,« pa je bil mnenja župan **Marko Soršak**.

Razpoloženje zaposlenih je dobro povzel direktor hoške tovarne **David Adam**: »Sedaj lahko končno začnemo delati to, kar znamo najbolje – dobre avtomobile!«

➔ Aleš Androvič

Pridelali veliko lepega

Krajevna skupnost Reka-Pohorje praznuje 40 let

Tam kjer na »hočkem polju« cvetijo sončnice, raste koruza, kjer se vijuga cesta proti Pohorju, se začne naša krajevna skupnost, tam nekje na vrhu Pohorja med gozdovi se konča njena pot. Doba 40 let je čas, je doba, ko se je zgodilo veliko lepega, pa tudi kakšna »črna packa« je padla vmes. Če samo na »preskok« pogledamo nazaj v naš kraj, v »naš svet«, moramo priznati, da smo v vseh teh letih »pridelali« veliko lepega, veliko dobrega, da nam je lepše, lažje, da živimo v zdravem, urejenem, lepem okolju. Večina del je vezanih na finance, kar pa nas omejuje, da se ne da narediti vsega in da je »kolač« treba rezati na več delov, enkrat eden dobi več, drugi manj in obratno.

V tem času se je tudi organizacijsko marsikaj spremenilo, postali smo samostojna občina, kar je tudi za KS pomenilo določene spremembe. Prosila sem krajanke (predsednike, tajnike ...), ki so kakor koli sodelovali oz. delali za KS, da napišejo nekaj vrstic o dogajanju iz njihovega mandata; njihovo razmišljanje prilagam v nadaljevanju, istočasno pa se vsem zahvaljujem za dobro voljo in napisane prispevke.

Sama sem v svetu KS že 4 mandat, nazadnje v vlogi predsednice KS. Moram priznati, da je funkcija častna in pomembna, pa vendarle velikokrat tudi zelo težka. Želje so namreč zelo velike, kar se meni osebno zdi tudi prav, saj živimo v modernem času in vsak izmed nas si želi lepo cesto, lepo okolje, čisto vodo, pa tudi druženja, prostor za rekreacijo in še in še, vendar vse ne gre. V vseh teh letih smo dobili veliko: naj naštejemo samo nekaj »naših« investicij – pločnik Sp.–Zg. Hoče, prizidek pri podružnični šoli, novi asfalt na Pohorju (koča Jelka, Hočka koča-TK Gradišnik-Koren, del ceste na Slivniškem Pohorju ..., obnovljene bankine, dodatne

cestne razsvetljave, klopce za počitek otroška igrala ... Vsi moji predhodniki so se trudili po svojih močeh pridobiti za našo KS čim več, vendar vse ne gre, ampak priznati moramo, da smo z leti naredili veliko (čeprav ne vsega) za naš kraj. Zavedamo se, da imamo Pohorje, »biser«, kot radi rečemo, da moramo narediti še veliko cest, (pa četudi so to kratke asfaltne poti, pločnik ne samo v Reki, tudi drugje), skrbeti za starejše, za razvoj turizma, kmetijstva in še in še ...

Vesela in ponosna sem, da ravno v tem mandatu praznujemo velik jubilej, vesela in ponosna sem, da smo tudi v tem mandatu dobra ekipa v svetu KS (Irena Votolen, Ida Hriberšek, Mario Rudl, Peter Rečnik, Slavko Grašič in Tadej Cveček), da skupaj delamo z društvi v kraju, s podružnično šolo Reka-Pohorje, z županom, občinsko upravo ter seveda z vami, drage krajanke in krajani.

Vsem nekdanjim in sedanjim članom krajevne skupnosti hvala za vaše delo, za vašo dobro voljo in čas, ki ste oz. ga namenjate za krajevno skupnost oz. dobrobit našega kraja. Hvala vsem županom in občinskim upravam za sodelovanje in podporo v vseh teh letih pri realizaciji raznih aktivnostih v našem kraju. Verjamemo, da bomo s skupnimi močmi lažje dosegli zastavljene cilje (kar smo velikokrat že dokazali v preteklosti), v slogi, solidarnosti je moč, velikokrat pa je potrebna velika mera potrpežljivosti in razumevanja ter medsebojnega spoštovanja. Vsem in vsakemu posebej iskrene čestitke in hvala, da delite svoje življenje z nami, da ste del naše skupnosti, da nas podpirate in sodelujete z nami. Skupaj bomo naredili še več in bolje.

➡ Zdenka Trinko

STANKO RAFOLT, tajnik KS

V novembru 1990 sem po opravljenem pripravništvu dobil svojo drugo zaposlitev v Krajevni skupnosti Reka-Pohorje, in sicer na delovnem mestu sekretarja samoupravnih organov oziroma skrajšano tajnika krajevne skupnosti; nadomeščal sem delavko na porodniškem dopustu. Delo sem opravljal do 15. januarja 1992, v oktobru 1993 pa sem se na tem delovnem mestu zaposlil za nedoločen čas in ga opravljal do 1. januarja 1999, ko je z delom pričela novoustanovljena Občina Hoče-Slivnica.

Kot neizkušen začetnik in novinec na tem področju sem se podal v popolnoma neznano delovno okolje v sicer domačem kraju. Ker sem po izobrazbi agronom, sem se moral soočiti s popolnoma novimi delovnimi izzivi ter si postopoma pridobiti potrebna znanja.

Z delom sem pričel 23. novembra 1990 ob 7. uri zjutraj z nekajminutno zamudo. Prvi stik z novim delovnim okoljem je bil električni pisalni stroj sovjetske izdelave in delo s

strankami, v teku je bila namreč ureditev (gramoziranje) ceste Veronika-Pregl (takrat še nisem vedel, kje natančno je to). V času mojega službovanja v Krajevni skupnosti Reka-Pohorje je bilo financiranje aktivnosti odvisno od proračuna Mestne občine Maribor, ki je svojemu podeželju odmerjala zelo skopa finančna sredstva. Kljub zelo skromnemu proračunu je bilo izvedenih veliko komunalnih akcij, predvsem na področju ureditve cest.

V teh letih je bilo živahno tudi na drugih področjih, tako smo vsako leto organizirali in izvedli srečanje in pogostitev starejših krajanov v dvorani AMD Pohorje, v letu 1995 smo obeležili 150-letnico rojstva dr. Karola Glaserja, v letu 1997 pa 100-letnico podružnične šole Reka-Pohorje. Organizirali smo prireditve ob krajevnem prazniku, 1. maju, izvedli nekaj izletov za krajanke ... Kot aktivnega udeleženca me na to obdobje vežejo lepi spomini, polni pridobivanja življenjskih izkušenj in učenja.

Čestitke Krajevni skupnosti Reka-Pohorje ob 40-letnici ustanovitve.

LIDIJA ŠOŠTARIČ, vodja podružnične šole Reka-Pohorje

Reka, ki jo je v davni zaznamoval potoček Rečica, še nosi spomine na mlino in žage, ki so preživljali tukaj živeče krajanke. Pohorje nudi zavetje, lesno bogastvo in svež zrak. Da so cesto na Pohorje delali ruski vojaki, je pripovedovala moja babica. Mama pa se spominja, da sem kot majhna deklica novi asfalt božala vsakič, ko smo pešali v Reko.

Ustanovitve naše KS pred 40 leti se ne spomnim. Živela sem v Spodnjih Hočah, bila sem srednješolka in v Reko sem prihajala k babici na obisk. A kaj kmalu sem se zaposlila na podružnični šoli Reka-Pohorje in se pred nekaj leti v Zg. Hoče tudi preselila. V hišo, kjer se je pred 80 leti rodila moja mama.

Tako sem danes krajanke in učiteljica obenem ... Naša šola stoji na vznožju Pohorja, od koder se odpira razgled na Dravsko polje na eni ter Pohorje na drugi strani. Z otroki se pozimi na hribu ob šoli sankamo, spomladi opazujemo paglavce v mlakah, poleti se v bližnjem gozdu hladimo in jeseni nabiramo kostanj. Na pohod se podamo do cerkvice sv. Lenarta in ob praznikih skupaj s krajanke pripravljamo krajevne proslave. Otroci radi nastopajo, najbolj se pa razveselijo sendviča, s katerim se jim za prizadevnost zahvali KS.

Da je medgeneracijsko sodelovanje koristno in prijetno, dokazujejo dejavnosti, ki jih je kar nekaj. Šola se s krajevno skupnostjo povezuje ob mnogoterih priložnostih in akcijah. Tako se otroci spontano učijo primernih načinov sobivanja, odrasli pa jim z lastnim zgledom posredujemo vrednote naravne in kulturne dediščine. Pridobivamo oboji, saj modrost podpira mladost.

Čestitke krajanom za lep jubilej!

IDA HRIBERŠEK, predsednica 2006 do 2010

V teh štirih letih mojega predsedovanja v KS Reka-Pohorje se je izvedlo nekaj projektov, predvsem na obnovi cest. Asfaltna prevleka je bila podaljšana v Rečki grabi do nekdanj Bergaverjeve-Martinčkove domačije, nova trasa asfalta od ceste na Pohorje do kmetije Robič-Dolar in do Cvečekove domačije od ceste, ki pelje do hotela Tisa.

Ob velikem deževju je plaz odnesel cesto Visočnikovim v Pivoli, tako da se je morala urediti nova trasa poti proti Gselmanovim v Pivoli. Gramoziranje lokalnih cest pa se je izvajalo vsako jesen oziroma po potrebi. Na družabnem področju so se s sodelovanjem podružnične šole Reka-Pohorje organizirale proslave ob državnih in krajevnih praznikih. Vsako leto je bilo v času krajevnega praznika druženje starejših krajanov. Veselilo nas je, da so se krajanke radi udeleževali prireditve.

Aljoša Rafolt, 3. c razred

MOJ KRAJ

Živim v Zaforštu v Zgornjih Hočah 39 a. Okoli naše hiše je hrib, ponekod poraščen z gozdom. Na sončni strani je veliko vinogradov, na drugi strani pa velik gozd, ki se razteza med dvema šolama. V njem raste veliko gob. S hriba se vidita obe šoli, tri cerkve, naselje Hoče, stara občinska stavba in tudi Lahova kapelica.

BORIS DEMŠIČ, predsednik KS pred letom 2000

Zdi se mi, da je teh 40 let obstoja KS Reka-Pohorje res zelo hitro minilo. Bil sem pri njenem nastajanju in kar tri mandatna obdobja njen predsednik.

Srečo smo imeli, da nas je v svoje prostore sprejel GG Maribor, obrat Reka, s katerim smo rešili marsikatero prevoznost gozdnih in drugih cest.

S prvim samopriskom smo bili krajanke KS Reka-Pohorje vključeni pri izgradnji KD Hoče in mrliške vežice, v referendumskem programu Občine Maribor pa smo uspeli vključiti prepotrebno obnovo podružnice OŠ v Reki. Velika pridobitev je bila tudi asfaltiranje ceste Pohorski dvor-Lovska koča v dolžini 8 km in ceste odcep Štern- do meje s sosednjo KS Fram v dolžini 4 km. Da smo uspeli z dvema tako veli-

kima investicijama, gre velika zahvala g. Štefanu Klincu, ki je bil takrat tudi poslanec v DZ RS. Pri realizaciji tega projekta se je zelo izpostavil naš krajan Stanko Štern, ki je spremljal celotno izvajanje od A-Ž, kot se temu reče.

Bili so tudi prelomni trenutki. Eden je bil leta 1994, ko nismo dobili možnosti, ki nam jo je ponudil DZ RS po ustanovitvi samostojne gorske Občine Reka-Pohorje. Predlog je bil na referendumu zavrnjen in ostali smo v takratni veliki Občini Maribor ter se še naprej trudili pridobiti čim več sredstev za razvoj.

Zahvala vsem, s katerimi smo soustvarjali in gradili razvoj naše KS Reka-Pohorje.

Kot ptice selivke gredo iz kraja v kraj

Kdo so »dečki za vse«, ki v svojih sivih uniformah skrbijo za red in čistočo

Velikokrat pišemo o dogodkih v naši krajevni skupnosti, o krajanah, o sosedih. Ko se takole vozim ali hodim po občini (ne glede na lokacijo), opazujem okolico, pokošeno travo, cvetoče rože, viseče zastave, pa me prešine misel, le-kdo za vse to poskrbi. Takrat zagledam »sive uniforme«, kako se sklanjajo med rožicami v glavnem krožišču v Sp. Hočah. Našla sem odgovor, seveda, pogledj, to so občinski delavci, ki skrbijo za red in čistočo. Čistijo travo, pometajo pločnike, obešajo zastave, plakirajo na avtobusnih postajališčih, pobirajo smeti na javnih površinah, opravljajo razna vzdrževalna dela na občinskih objektih in vodovodnih sistemih ter priklopih novih uporabnikov, popisujejo vodovodne števec, pomagajo pri selitvah, pomagajo pri prireditvah.

Prav to me je tudi vzpodbudilo, da tokrat napišem par besed o »dečkih za vse«, kajti v naši krajevni skupnosti nam vedno pomagajo, ko jih potrebujemo. Letos smo organizirali mini nogometno tekmovanje v Reki - lahko je reči, bomo organizirali tekmovanje, toda to potegne za sabo polno malih drobnih organizacijskih del, kjer smo ponovno prosili za pomoč tudi režijske delavce. Prišli so, pokosili travo, pripeljali stojnice, pripeljali mize, pomagali urediti prireditveni prostor in seveda tudi vse pospraviti po prireditvi. Beseda hvala je za vse to premalo, marsikdo reče: »Pa saj to je njihova služba.« Res je, je njihova služba, toda mesec september je poln prireditev tudi po drugih krajevnih skupnostih, kjer

potrebujejo sodelovanje režijskih delavcev in je tudi njim težko uskladiti urnike in ustreči vsem našim željam. Vendar z dobro organizacijo, pa tudi dobro voljo pridejo in opravijo svoje delo.

Mesec september ni samo praznik KS Reka-Pohorje, je tudi občinski praznik, zato iskrene čestitke županu, vsem zaposlenim v Občinski upravi kot tudi vsem občanom, krajanom in vsem vse dobro tudi v prihodnje.

← Zdenka Trinko

Novih osem hitrostnih ovir

Na področju prometne varnosti smo v letu 2019 izvedli kar nekaj ukrepov za izboljšanje le-te. Tako smo kupili osem (8) hitrostnih ovir in jih namestili na naslednjih lokacijah: Irgoličeva ulica, Cesta Ob ribniku, Pivolska cesta in Cesta Na Devce. Hitrostne ovire so bile nameščene v skladu s predlogi občanov. Kupljen je bil prikazovalnik hitrosti, ki smo ga predhodno dobili na javnem razpisu v enoletno brezplačno uporabo s strani Agencije za varnost prometa. Kupljeni so bili novi triopani (zložljivi trikotni znaki), ki označujejo šolsko pot v bližini osnovnih šol, in triopani za opravljanje kolesarskega izpita.

← Stanko Rafolt

Že oktobra novi cevovod

Po večletnem načrtovanju in vsem zapletom navkljub je v teku projekt izgradnje povezovalnega cevovoda s prečrpalno postajo Lilek. Dela izvaja podjetje Mariborski vodovod, d. d. Nadzor opravlja podjetje GRAMUR, Zlatko Murko, s. p. V skladu s terminskim planom bomo z deli zaključili v mesecu oktobru 2019. Z izgradnjo te pomembne povezave bomo, v skladu z razpoložljivimi sredstvi, lahko v prihodnjih letih izvedli ostale načrtovane investicije na področju vodooskrbe (izgradnja prečrpalne postaje v Čreti, projekt Pohorje ...).

← Stanko Rafolt

Trikotna kapelica bo obnovljena

Umetnica Metka Beber iz Razvanja bo ponovno poslikala trikotno kapelico sredi Hoč

V Hočah se je v povojnem času, žal, ohranila le trikotna kapelica na Stari cesti. Vse vaške kapele so postale »žrtev« časa in želje po čim hitrejši (in cenejši) izgradnji cest. Pri podiranju obzidja okoli cerkve svetega Jurija je prva izginila kapelica sv. Janeza Krstnika, ki je bila vpeta v to obzidje. Pri širjenju ceste proti železniški postaji sta najprej padli dve od štirih častitljivih lip, med katerimi je stala Štolčeva kapelica Matere Božje - z obljubo, da bodo ob urejanju potoka in ceste kapelo postavili na drugo stran potoka. Pa se to ni zgodilo: kmalu sta padli še dve lipi skupaj s staro »turško« kapelico (kakor so ji po legendi tudi rekli domačini). Staro izročilo namreč pravi, da bi naj Turki odvedli tudi farne zvonove; ker pa so takrat za cesto uporabljali potok, bi se naj tu pogreznil voz z največjim zvonom - in ta je ostal doma. V zahvalo bi naj zrasla prva manjša kapelica, ob njej pa so posadili štiri lipe. Vsi, ki se jih spominjamo, vemo, da so bile večstoletne. Štolčevi (Verniki), ki so kapelo obnovili in zanjo do konca skrbeli, so iz kapele rešili le Marijin kip, se spominja Bogomila Bah.

Pri gradnji letališke steze je izginila manjša kapelica med polji, pri širitvi razcepa cest v Razvanje in na Pohorski dvor pa je brez sledu izginila lepa kapela, ki je nosila letnico 1911. Tako nas je ta čas osiromašil za zgodovinske priče vernosti naših prednikov in njihovo zaupanje v Božje varstvo.

Trikotna kapelica na Stari cesti pa je imela srečo, saj ni ovirala nobene širitve ceste. Zanj so tudi lepo skrbeli, rekli so ji Papeževa po kmetiji čez cesto. Ob obnovi leta 1996 sta dejavno sodelovala tudi Milica in Edi Breznik, ki se bežno spominjata, da naj bi o kapeli krožila legenda o nastanku. Govori o nekem tujcu, ki bi se naj zatekel v Papežovo družino, pa so ga ubili. Njemu v spomin naj bi postavili to trikotno znamenje; po primerjavi s podobnimi kapelicami na Štajerskem je verjetno zgrajena sredi 19. stoletja.

Nekoč je bila poslikana, vendar je v povojnih letih ostala brez prave poslikave. Leta 1996 pa so se Hočani ob praznovanju 850-letnice naše župnije odločili, da jo obnovijo in poslikajo. Mlada slikarka, likovna pedagoginja Metka Beber iz Razvanja, je prevzela to zahtevno delo. Žal je bila kapelica ob obnovi preslabo sanirana, zato poslikava ni mogla ostati za dalj časa: po 23 letih se je odloščilo precej obarvane površine in treba je bilo misliti na ponovno obnovo. Na predlog župnijskega sveta je g. Alojz Petrič našel zidarskega mojstra, ki je letos obnavljal tudi fasado pri sv. Lenartu - in ta je kapelico zidarsko pripravil. Slikarka je uporabila iste motive kot pri prvi poslikavi, le da jih je obdelala drugače. Sveta družina v JV niši je najbolj spremenjen motiv, doslej edini dokončan: medtem ko je prvič naslikala Marijo in Jožefa z Jezusom po rojstvu v Betlehemu in so bile osebe veliko manjše, sedaj zapolnjujejo vso površino niše in nas prijazno pozdravljajo, ko prihajamo po Irgoličevi ulici. Poslikave bodo sedaj bolj všečne, saj se Metka skuša približati širšemu okusu, ki si na sliki želi konkretno podobo.

Motiv križanega v JZ niši je še v osnutku, sveti Jurij, ki počasi dobiva dokončno podobo, pa bo gledal proti Pohorju in Stari cesti. Tudi pri njem se je slikarka bolj posvetila figuri, saj je Jurij pravi vojščak, pa tudi njegov beli konj in zmaj sta polna življenja. Zmaj je obarvan rdeče, saj so tudi grehi, proti katerim se Jurij bojuje, »rdeči kot škrlat«... V svetnikovem ozadju pa lahko odkrijemo prav domač motiv - cerkev sv. Jurija v Hočah.

Obnova teh sakralnih znamenj je naša zgodovinska dolžnost, da svojim potomcem ohranimo vsaj nekaj. In po lepi stari navadi se obračam na vas, da darujete kaj za to obnovo, saj boste verjetno tudi sami raje pogledali proti kapelici v novi preobleki.

← Majda Strašek Januš

Starodobniki posebna atrakcija

V Reki smo dobro začeli praznovanje s traktorskimi dirkami in strelskim tekmovanjem

V Krajevni skupnosti Reka-Pohorje letos pišemo 40 let. Vsako leto pripravimo prireditve v okviru praznovanja. Letos smo le-to dopolnili z »dodatki«, kar bi želeli tradicionalno nadaljevati tudi v prihodnje. Veseli smo, da smo prve prireditve izvedli uspešno, obisk krajanov je bil zelo dober, kot tudi njihov odziv, saj smo prejeli kar nekaj pohval. Vse to nam daje vedeti, da smo se odločili pravilno in da se bomo v bodoče še bolj potrudili. Morda bi kdo rekel »Nič novega, kot vsako leto ...«, pa vendarle ni temu tako, vsaki prireditvi smo dodali še kanček novega.

AMD Pohorje je v nedeljo, 3. septembra, organiziralo »traktorsko dirko«. Lepo nedeljsko jutro se je začelo s soncem, v dvorani so že bili prvi organizatorji prireditve (Konrad, Zoran, Dušan, Boris, Jože), stekle so prve aktivnosti. Stene dvorane krasijo čudovite risbe učencev podružnične šole Reka-Pohorje. Vsi učenci so risali traktor. Lepe risbe, vsak otrok po svoje vidi traktor. Mize so pripravljene za sprejem poslušalcev, kajti policist Uranut iz PP Rače je tudi letos odlično predaval o varni vožnji (vsi vemo, da tega ni nikoli preveč).

Na parkirni prostor že vozijo prvi traktorji, starodobniki, ni bojazni, da ne bi bilo tekmovalcev. Njiva pri Siničevem mlinu, »tekmovalni poligon«, že čaka na spretno traktoriste. Vse je bilo pripravljeno za start. Ob 9. uri je predsednik AMD Pohorje Konrad Vrhovšek pozdravil vse prisotne, v prvi vrsti pohvalil AMD »kolege«, da so tudi leto dobro opravili svojo nalogo.

Predavanje je bilo zelo zanimivo, in prav je, da smo skupaj »obnovili« nekaj predpisov, ker več ali manj vsi vozimo »na pamet«. Prisotni so aktivno sodelovali in tudi spraševali predavatelja, vendar pol ure hitro mine in hvala Uranutu, zdaj pa je šlo zares.

Traktorske dirke so bile letos dopolnjene s »testiranjem« spretnosti traktoristov. Morali so metati kocko v vedro in na določen krog, potem pa parkirati spretnostno v določenem času in na določen »parkirni prostor«. Test je tekmovalce malo zmedel, ampak svoje naloge so se lotili zelo resno, saj vedo - »tekma je tekma«. Naj omenim še generacije

tekmovalcev, povem vam, da gre za pravo medgeneracijsko tekmovanje, od 18 pa vse do 80 let. Ni kaj, vse čestitke pogumnim tekmovalcem in seveda organizatorjem.

Na predsednikov znak »3 ... 2 ... 1 ... start!« so zahrumeli »stroji«, tokrat tudi po posameznih kategorijah »močeh« traktorjev. Srečanja se je udeležilo 12 udeležencev, od tega dva v vseh treh kategorijah.

Pa še Utrinek iz tradicionalnega strelskega tekmovanja z zračno puško v AMD dvorani v Zg. Hočah. Tekmovalcem kot tudi organizatorjem hvala in iskrene čestitke za odlične rezultate in dobro izvedeno tekmovanje.

➡ Zdenka Trinko

Nogomet se je vrnil v Reko

Dobrodelna športna prireditve, tekmovanje v mini nogometu, uspela na polno

Veliko je bilo priprav in dela, a na pobudo podpredsednika KS Reka-Pohorje Maria Rudla in Judo kluba Apolon Hoče smo uspešno izvedli prvo dobrodelno srečanje v Krajevni skupnosti (KS) Reka-Pohorje. Četrtek, petek pred glavno prireditvijo smo pri podružnični šoli Reka-Pohorje postavili dva velika šotora (saj je bilo napovedano deževno vreme). Iz režijskega obrata so nam pripeljali stojnice in mize, da je bilo v soboto na dan D vse pripravljeno. V soboto je bilo potrebno samo še ozvočenje (Zoran Trinko) in gostinska ponudba Gostilna Kobalej-Gajser Slavica ter Benko's street food.

Ob 13. uri smo bili vsi pripravljene, na policah nagrade, pokali, priznanja. Mario je začel sestavljati uradne tekmovalne liste. Skupaj smo imeli prijavljenih 23 ekip z zelo zvenečimi imeni, kdo bi si mislil, da imajo mladi tekmovalci tako dobre ideje.

Tekmovanje je potekalo v treh skupinah. Ob 13.30 je začetek tekme odprl Mario Rudl, s spremnim govorom župana dr. Marka Soršaka in predsednice KS Zdenke Trinko. Sodnika nogometnega turnirja Gorazd Dokša in Zdenko Kobalej sta imela zelo težko nalogo, saj so vse tekmovalne ekipe tekmo vzele zelo resno, vsi tekmovalci so se do zadnjega borili za zmago.

Pravila igre, igra vsak z vsakim, zmagovalec gre v finale in zaključna finalna tekma. Tekmovanje je začela prva skupina deklic in kasneje dečkov. Pri deklicah so zasluženo, zelo borbeno, prvo mesto osvojile »Pohorske dekline« (domačinke iz Reke), sledijo izredno dobre tekmovalke Boksarski klub Hayat, Bejbe Apolon in Apolon 2 punce.

V starostni skupini »dečki« je nastopalo 6 skupin, prvo mesto so dosegli skupina »Ježji«, drugo »Hočki svedri«, tretje FC Barcelona, sledijo FC Judoisti, Pjebi jagri in Šunkisti.

Prvi del tekmovanja je bil za nami in ob 15. uri so se začele tekme med člani. Člansko tekmovanje je trajalo vse do 19.30 ure. Zadnji tekmovalci so igrali že ob siju reflektorjev. Tribuna na skrajnem desnem robu je bila pri vseh tekmah polna, kot tudi polne mize, šank in vrste pri hrani za hamburgerje ter hot doge. Tekmovalci so prejeli topel golaž in pijačo, da so se pogreli in okrepili moči za tekme.

Pri članih so tekmovali v štirih skupinah po 3 tekmovalci. Borba med njimi je bila zelo resna, mogoče celo malo preveč, ampak tekmovanje se je zaključilo v dobri formi kljub šesturnemu igranju. Sodnika sta včasih morala prav resno (morda prestrogo) poseči med »vročekrvne« tekmovalce. Vse pa je bilo za nas gledalce izredno zanimivo in pestro.

Prvo mesto med člani je dosegla ekipa mladih »profesionalnih« igralcev Nigra iz Maribora, drugo mesto ekipa KS Reka-Pohorje in tretje mesto ekipa Kaffe Škorpion iz Razvanja. Med člani so sodelovale še naslednje ekipe z zanimivimi nazivi: Oldtajmerji, Judo klub Komenda, Norci, BE Strela, Kocka 03, Gospodje, Švajzlerji, Turbo, PTP FC in Sto plus Apolon.

Popoldan je minil v vzdušju nogometu, v vzdušju dobrodelnosti. Vodji podružnične šole Reka-Pohorje Lidiji Šoštarič sva skupaj z Mariom predala škatlo prostovoljnih prispevkov za podružnično

šolo Reka-Pohorje v višini 522 EUR. Vsi smo bili zelo presenečeni nad višino zbranih prispevkov, vsak tekmovalec je v škatlo prispeval po 5 evrov (kot prijavnina), razliko smo nabrali od ostalih obiskovalcev. Celo popoldne se je v Reki dogajalo, množice ljudi so prihajale in odhajale, ogledali so si tekmo, se okrepčali, posedeli in uživali v izvrstno organizirani prireditvi pod streho. Zvečer smo vse pospravili, se zadovoljno (kljub močnemu dežju) poslovili z obljubo, da tekmovanje tradicionalno nadaljujemo drugo leto. Po dolgih štiridesetih letih, ko se je igral nogomet na »Lebevi žagi«, se je le-ta v mnogo večjem številu in udeležbi ponovno vrnil v Reko. Vsem še enkrat hvala, ponovno smo dokazali, da v dobri volji in sodelovanju zmoremo vse in še več.

➡ Zdenka Trinko

Od loparjev in koles do smuči

Od letošnje pomladi na Stari cesti ponovno odprta »stara prodajalna Sana«, tokrat z opremo za rekreacijo

Veseli nas, da vam lahko predstavimo novost na področju športa v našem kraju, in sicer se je spomladi na Stari cesti 22 v Hočah odprla poslovalnica ALGU Servisa – servis koles, smuči in napanjanje loparjev.

Gre za družinsko podjetje, ki se s to dejavnostjo sedaj ukvarja že osmo leto. Ker so njihovi prostori postali pretesni, so nekaj časa iskali primerno lokacijo v bližini, saj kraja niso želeli zapustiti, in tako se je ponudila priložnost v "stari prodajalni SANA", pod katerim imenom ta prostor pozna vsak občan. Izkazalo se je da prostor več kot ustreza namenu.

Za vas so pripravili pester prodajni program, in sicer imajo na voljo kolesa, tako nova kot rabljena, rabljene smuči in smučarsko opremo ter nekaj teniške opreme. Nudijo tudi izposajo SUP-ov, teniških loparjev in smučarske opreme ter vse servisne storitve za kolesa in smuči.

V občini, bogati z nešteto možnostmi za rekreacijo, smo še kako veseli vsake pridobitve s področja, ki spodbuja rekreacijo in gibanje. Prostor že uspešno služi svojemu namenu, zato vljudno vabljeni, da jih obiščete.

➡ Aleš Gumzej

Krajevni urad na novi lokaciji

Nova lokacija je v občinski stavbi, uredite pa lahko vse, kar ste lahko uredili na stari lokaciji

Od 16. septembra 2019 je Krajevni urad Hoče začel poslovati na novi lokaciji. Župan Občine Hoče-Slivnica je prisluhnil želji Upravne enote Maribor, da se urad preseli na primernejšo lokacijo. Urad bo posloval v pritličju občinske stavbe na naslovu Pohorska cesta 15. V uradu lahko uredite kar nekaj postopkov, ki spadajo v področje dela upravne enote. Vložite lahko vlogo za izdajo osebne izkaznice in potnega lista, prijavite prebivališče, opravite upravno overitev, pridobite izpiske iz matičnega registra itd.

Z veseljem vam bomo odgovorili na vprašanja, ki se nanašajo na poslovanje upravne enote. Za zahtevnejše postopke vas bomo prosili, da stopite na sedež upravne enote v Mariboru, Ulica heroja Staneta 1 ali Prešernova 6, odvisno od tega, za kateri postopek potrebujete informacije. Če pa se vaše vprašanje ne bo nanašalo na postopke upravne enote, vas bomo vljudno prosili, da se obrnete na pristojni organ.

V Krajevni urad Hoče prihaja veliko strank. Usluge urada koristijo krajanke in krajanje Občine Hoče-Slivnica, prihajajo pa tudi stranke iz bolj oddaljenih krajev. Zato je včasih število strank, ki čakajo, večje. Vljudno vas prosimo, da v takšnem primeru počakate. Če boste prišli v času uradnih ur, vas bomo zagotovo bomo sprejeli.

Uradne ure Krajevnega urada Hoče:

v ponedeljek
od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure,

v sredo
od 8. do 12. ure in od 13. do 16. ure

ter v petek
od 8. do 10. ure in od 10.30 do 12. ure.

➡ Bojana Zdravec

Aloja
Zavod za daljgostojno pomoč Maribor

**SVETOVANJE IN
PODPORA PRI
D E M E N C I**

OBČINA HOČE-SLIVNICA
Brezplačno predavanje
» Staranje in demenca «

sreda, 25. 9. 2019
ob 10.30 uri,

Rogoza, VeGeC,
Rogoška cesta 60

Več informacij na številki: 041 963 450 (Patricija); 031 026 858 (Lidija)

Povabilo k vključitvi v projekt Mreža postajališč za avtodome

V želji, da izboljšamo turistične priložnosti v Občini Hoče-Slivnica je Občina pristopila k vseslovenskemu projektu Mreža postajališč za avtodome po Sloveniji, katerega nositeljica in pobudnica je Občina Mirna. Trendi v avtodomarskem turizmu namreč izkazujejo vedno večjo potrebo po urejenem postajališču za avtodome (PZA). Vedno več ljudi počitnikuje z avtodomi ter vedno večje je povpraševanje po primernih postajališčih za avtodome.

ZAKAJ PRISTOPITI: Želja je, da se čim več turistov ustavi v naši občini ter preživi dodatno dan ali dva, z odkrivanjem znamenitosti kraja – občine. Občina Hoče-Slivnica ima bogato kulturno, zgodovinsko in naravno dediščino, ki si jo turisti z veseljem ogledajo.

OBČINA HOČE-SLIVNICA OMOGOČA:

1. Postavitev oznake PZA
2. Vnos postajališča v sistem
3. Promocijo postajališča (www.camperstop.si; <https://visit-hoceslivnica.si>; fb STOP - REST – EXPERIENCE Slovenia in a motor home; Turistični sejmi, revije, občinsko glasilo Utrinki...)

IZBIRA PONUDNIKOV POSTAJALIŠČ: V primeru velikega števila zainteresiranih za vključitev v mrežo PZA bodo imeli prednost ponudniki, ki bodo zbrali večje število točk po naslednjih kriterijih:

1. V bližini vašega postajališča za avtodome so znamenitosti (kulturne, zgodovinske, naravne,...)
2. Vaša lokacija postajališča se nahaja v bližini naselja / hiš / gostišč...
3. Ponudniki, ponuja oz. je pripravljen ponujati izdelke **HERITERRA**¹.

STROŠKI: Strošek postavitve postajališča za avtodome je strošek lastnika. Višino nadomestila za uporabo postajališča za avtodome določite sami. S pristopom v Mrežo postajališč za avtodome nimate dodatnih stroškov.

KAKO PRISTOPITI: Ponudniki, ki bi se želeli priključiti mreži postajališč za avtodome pošljite vašo ponudbo na mail: metka.oberlajt@hoce-slivnica.si, najkasneje **do 20. oktobra 2019**.

INFORMACIJE: V primeru, da imate dodatna vprašanja, se lahko obrnete na zgornji mail ali pokličete na telefonsko številko: 02 616 53 20. Z veseljem vam bomo svetovali in pomagali.

Skupaj gradimo nove možnosti za razvoj turizma v Občini Hoče-Slivnica.

Vabljeni.

¹Blagovna znamka Heriterra pomeni kakovostne izdelke in izkušnje, ki izhajajo iz lokalne arheološke dediščine (več informacij: www.heriterra.eu).

Svetovanje in podpora pri demenci

Od septembra dalje tudi v naši občini na razpolago svetovalnica na področju demence, ki bo v prostorih KS ali VeGeC

Krajani Občine Hoče-Slivnica bodo od septembra 2019 dalje imeli na razpolago svetovalnico na področju demence. Svetovanje se bo izvajalo kot osebni pogovor ali predavanje v skupini. Organizirano bo v prostorih KS ali VeGeC-a. V občini se tako gradi mreža izvajalcev na področju demence. Svetovanje je namenjeno vsem, ki se pri sebi ali drugih soočajo s pojavom demence, njenimi zgodnjimi znaki ali pa skrbijo za osebo z demenco. Uporabniki pridobijo informacije za prepoznavanje zgodnjih znakov demence in za vsakodnevno življenje in komunikacijo pri osebi z demenco. Prepoznavanje znakov demence pripomore k zgodnji postavitvi diagnoze, kar lahko bistveno vpliva na njen potek. Priporočila za vsakodnevno življenje pa prispevajo k podaljšanju in kakovosti bivanja oseb z demenco v domačem okolju, krepitvi odnosov v družini ter zmanjšanju stresa in izgorelosti skrbnikov.

Več informacij pri strokovni vodji in izvajalki programa Lidiji Breznik, mag. soc. geront., na telefonski številki 031 026 858. Udeležba je brezplačna. Program financirata MDDSZ in Občina Hoče-Slivnica.

Mnenja uporabnikov:

»O stvarih, ki jih ne poznamo, imamo svojo predstavo. Sedaj sem izvedel bistvene stvari o demenci«
(g. Boris; 80 let, brez težav).

»Dobila sem informacije o komunikaciji in možnih rešitvah za vsakdanje življenje z možem«
(ga. Anita; 75 let, doma skrbi za moža).

»Svetovalnica je v redu, ker se lahko sproščeno pogovoriš s strokovno osebo in veš, da se lahko kam obrneš po pomoč«
(ga. Zlatka, 62 let, doma skrbi za mamo).

»Zdaj pa sem pomirjena. Me ni več strah. Danes bom lažje spala«
(ga. Marija; 79 let, blaga kognitivna motnja).

Naučite se osnov reševanja z defibrilatorjem

Oktober ponovitev lanskoletnega uspešnega dogodka Mariborski dnevi zdravja

Po uspešni izvedbi lanskoletnih prvih mariborskih dnevih zdravja sta se Zdravniško društvo Maribor in Zdravstveni dom dr. Adolfa Drolca odločila, da dogodek ponovita in se organizirajo Drugi mariborski dnevi zdravja.

Vsebinska dni bo podobna kot preteklo leto, organizirana bodo strokovna predavanja in razstava medicinske opreme.

Želja organizatorjev je, da se s pomočjo predavanj in razstave medicinske opreme ljudi spodbudi k večji skrbi za svoje zdravje. Zaradi pomembnosti pridobivanja znanja na področju oživljanja za laično prvo pomoč moramo poudariti, da bodo na dnevih organizirana predavanja iz vsebin temeljnih postopkov oživljanja z uporabo avtomatskega defibrilatorja, katerega delovanje bodo lahko preizkusili tudi vsi udeleženci.

Poleg tega bodo organizirana predavanja zdravstvenih strokovnjakov iz Zdravstveno vzgojnega centra Zdravstvenega doma dr. Adolfa Drolca iz vsebin zdravega načina življenja, kakor tudi s strani ponudnikov medicinsko tehnične opreme.

Na razstaviščnem prostoru bodo zaposlene v Centru za krepitev zdravja ZD Maribor obiskovalcem merile dejavnike tveganja in izvajala svetovanja.

Na zunanem razstaviščnem prostoru bodo predstavljena specialna vozila, ki so namenjena nujni medicinski pomoči in patronažnemu zdravstvenemu varstvu.

Na dnevih bo možna brezplačna degustacija biosladolevod podjetja Storck in kavnih napitkov podjetja Delikommat.

Razstava in predavanja 2. mariborskih dnevov zdravja bodo potekala **10. in 11. oktobra v športni dvorani Lukna, Mladinska ulica 26, Maribor**, dostop pa bo možen iz Gregorčičeve ulice.

Ker si organizatorji želijo, da bi razstavo in predavanja obiskalo kar čim več ljudi, bosta odprtega tipa, z brezplačnim vstopom. Drugi mariborski dnevi zdravja so namenjeni vsem občanom, stroki, širši javnosti, šolarjem, dijakom in študentom.

➡ Aleksander Jus

Skupne akcije za naš hrib

Pohorje poletno sezono preživel z novim zemljevidom in Pohorsko kulinarično transverzalo

Turistično društvo gostincev Pohorja je ob podpori štirih občin – Mestne občine Maribor, Občine Hoče-Slivnica, Občine Ruše in Občine Slovenska Bistrica – ter v sodelovanju z Zavodom za turizem Maribor-Pohorje v začetku poletja 2019 izdalo zemljevid Znamenitosti, kolesarske in pohodne poti vzhodnega Pohorja in kartonček Pohorska kulinarična transverzala. Skupna akcija štirih občin predstavlja eno prvih akcij nujno potrebnega povezovanja lokalnih skupnosti na tem delu Pohorja.

Na zemljevidu Znamenitosti, kolesarske in pohodne poti so prikazane ustrezne poti za kolesarje in pohodnike, hkrati pa še naravna in kulturna dediščina tega dela Pohorja. Za lažje preživljanje kakovostnega časa na Pohorju so na zemljevidu predstavljene največje naravne znamenitosti Pohorja, na primer slapova Skalca in Šumik, Črno jezero, Taborišče 1. pohorskega bataljona in razpoložljive nastanitvene kapacitete v bližini.

S kartončkom Pohorske kulinarične transverzale so obiskovalci v različnih kočah in hotelih po tem delu Pohorja lahko poskusili osem pohorskih jedi, med njimi gobovo juho z ajdovimi žganci, domači narezek, pohorski pisker in pohorsko omleto. Ob vsaki degustaciji so prejeli žig, potem ko so zbrali vse, so pri zadnjem ponudniku dobili brezplačno sladico. Tako odziv obiskovalcev kot ponudnikov nad idejo Pohorske kulinarične transverzale je bil odličan.

Župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak je ob izdaji zemljevida in kartončkov Pohorske kulinarične transverzale povedal: »Za štiri občine, ki mejimo na Pohorje, je to pomembna pridobitev in velik pokazatelj, da si želimo skupnih akcij v povezavi z našim hribom. Občina Hoče-Slivnica, v kateri ima sedež tudi Turistično društvo gostincev Pohorja, je in bo vedno z veseljem podprla lepe zgodbe sodelovanja in razvoja. Želimo si, da s projektom nakazujemo skupno pot, po kateri bomo v povezavi s Pohorjem hodili v naslednjih letih.«

Vabljeni na Pohorje tudi v letnih časih, ki so pred nami!

➡ dr. Martina Rauter

Brez črnih zastav

Izvršni odbor Krajevne skupnosti Reka-Pohorje sprejel mnenje, da šola ni primerna ustanova za izobešanje zastav ob smrti občanov

Spoštovane krajanke in krajane Krajevne skupnosti (KS) Reka-Pohorje obveščamo, da od preselitve KS v nove prostore (podružnična šola Reka-Pohorje) ob smrti naših krajanov več ne obešamo črnih zastav. Leta in leta je bila pisarna KS v prostorih AMD Zg. Hoče, kjer se je tudi obešala črna zastava. Po preselitvi je izvršni odbor AMD Pohorje na podlagi našega dopisa sprejel sklep, da so prostori oziroma objekt v lasti AMD Pohorje in da se črna zastava obeša samo za člane njihovega društva in KORK-a, ki ima svoje prostore v njihovem objektu. Na podlagi

navedenega in večinskega mnenja članov Sveta KS smo tudi v krajevni skupnosti sprejeli sklep, da se črna zastava v bodoče ne bo izobešala, saj šola po našem mnenju ni primeren prostor oziroma ustanova za obešanje črne zastave. Za razumevanje se vam zahvaljujemo in vas tudi seznanjamo, da se lahko vedno obrnete na naš naslov po pomoč ali na pogovor.

➡ Zdenka Trinko

Meka potrdila lanskoletni primat

Prva atrakcija letošnje Rogoške noči je bil mehanski bik, kjer je bila gneča čez cel dan in pozno v noč

Pestro dogajanje je spremljalo krajevni praznik v Rogozi. V dvorani doma krajanov se je uredila razstava rokodelski del sekcije Društva upokojencev (DU) Rogoza in raznih umetnin, ki so jih predstavili lokalni avtorji in avtorice v okviru Večgeneracijskega centra Rogoza. Videli smo slike, skulpture, maske, prte in lesene igrače. V petek, 30. avgusta, smo izvedli tudi kratko proslavo v čast krajevne prazniku, obiskovalce je s kratkim kulturnim programom navdušila Julija Novak.

Društvo upokojencev je v dvorani Multisport Arene organiziralo tradicionalni turnir v odbojki, ki so se ga udeležile štiri ekipe. Po napetem boju je zmagala ekipa DU Hoče.

Vrhunec praznika se je zgodil v soboto, 7. septembra, z začetkom že zjutraj, ko se je kar deset ekip odločilo pomeriti se v tradicionalnem tekmovanju kuhanja rogoškega lonca. Od 9. ure zjutraj pa do 13. ure so ekipe, vsaka na svoj način, poskušale skuhati najboljši lonec. Pod budnim očesom tričlanske komisije, ki je ocenjevala ne samo okus, pač pa tudi usklajenost ekip, okrasitev stojnice in higieno, so se ustvarjali najbolj čarobni okusi, ki jih premore Rogoza. Deset golažev iz enakih osnovnih sestavin, pa vendar vsak edinstven ter čisto drugačen od naslednjega. Komisija je imela težko delo pri izbiri zmagovalca. Na koncu so kuharji morali priznati zmago ekipi Meka, ki so tako potrdili svoj primat iz prejšnjega leta. Drugo mesto so zasedle članice Rdečega križa Rogoza, tretje pa je pripadlo ekipi Pri Hrčku. Zmagovalne ekipe so prejele unikatne medalje, ki jih je v ta namen izdelala gospa Vera Zakrajšek. Ob tej priložnosti bi se ji člani Krajevne skupnosti Rogoza radi zahvalili za delo in trud, ki ga je vložila v svoje izdelke.

Čez dan so potekali še drugi dogodki – turnir v odbojki, predstavitev raznih dejavnosti v kraju, animacija za otroke ter otroška predstava. Ena izmed bolj zaželenih dejavnosti je vsekakor bil mehanski rodeo bik, kjer je bila gneča čez cel dan in pozno v noč.

Dan se je zaključil z Rogoško nočjo, ki se je letos organizirala v sodelovanju z Multisport Areno. Ta je namreč praznovala prvo obletnico svojega delovanja. Zabavo so začeli fantje iz skupine Gadi, ki so v zvokih narodne in zabavne glasbe pričarali pravi ambient domače vaške veselice. Njim so sledili Rock Partyzani – glasbeniki, ki so na noge spravili še tistih nekaj, ki so prej sedeli. Plesišče je bilo polno celo noč, šotor zaseden do zadnjega kotička, obiskovalci pa navdušeni od nastopajočih, hripavi od petja in premočeni od plesa. Na odru sta se predstavila tudi lokalna glasbenika, Julija Novak in Robi Krček, ki sta v duetu zapela nekaj pesmi in navdušila občinstvo.

Prireditve je imel tudi dobrodelno noto, saj smo s srečelovom zbirali sredstva za obnovo košarkarskega igrišča. Prireditve je pustila polno lepih spominov druženja s prijatelji in sovaščani. Ob tej priložnosti bi se želeli zahvaliti vsem, ki ste pomagali pri organizaciji krajevnega praznika, predvsem Občini Hoče-Slivnica, donatorjem in sponzorjem prireditve, ŠD Rogoza, podjetju Lunta inženiring ter krajanom za obisk. O tej noči bodo govorili še dolgo ...

➡ Žan Krivec

Noč čarovnic in marmoriranje

Le še dva meseca do tradicionalne, četrte noči čarovnic v Slivnici

Čuden naslov, ampak gre za povsem različni prikazovanji bližnjih dogodkov. Člani Zdrženja rezbarjev modelarjev lesa kot nosilci organizacije obeh dogodkov si želimo seveda obiska na obeh predstavitev, za to sem se odločil, da na kratko opišem naš namen.

Slaba dva meseca nas loči od izpeljave že četrte, sedaj lahko napišem že tradicionalne noči čarovnic v Slivnici. Seveda prireditve ne bi bilo, če v kraju ne bi našli skupnega jezika s Krajevno skupnostjo Slivnica, Društvom upokojencev Slivnica, Čebelarskim društvom Slivnica in Osnovno šolo Franca Lešnika - Vuka. Vsi aktivno sodelujejo pri izvedbi prireditve in vesel sem, da smo vsi omenjeni vzeli prireditve kot nekaj, za kar se je potrebno društveno organizirati. Naš namen je, da organiziramo poslikavo obrazov za najmlajše, enourni otroški program v izvedbi čarodeja, tekmovanje v kuhanju, predstavitev in skromne nagrade za čaravnice, čarovnike ter v zadnjem delu programa živo glasbo. Mogoče – karaoke, za najmlajše ali čaravnice – zakaj ne? Morda še kaj, vendar to prepuščam dogovoru z vsemi aktivnimi društvi. Ko sem napisal aktivnimi društvi, sem imel seveda v mislih prav tako vsa ostala društva v naši občini, da se nam pridružijo z nasveti

in sodelovanjem. Datum in čas prireditve bo objavljen pred prireditvijo, ob lepem vremenu predvidevamo dober obisk.

Sodelovanje čarovnic, ki bodo med ostalim tudi tekmovalce v kuhanju, imam obljubljen skupino iz Monoštra, društva Slovencev na Madžarskem – s pogojem, da se mi udeležimo pri njih v Monoštru v soboto, 19. oktobra, tri kilometre dolgega nočnega pohoda od stojnice do stojnice čarovnic ter zaključnega rajanja. Mogoče malo spremembe – odločite se!

Marmoriranje

Naša članica Anica Ahčin se že tradicionalno, družinsko ukvarja s tem postopkom. Zaposlena je v ljubljanskem gledališču, kjer pripravlja različne kulise. Moj namen je, da se vsi, ki vam predstavljajo lesarska stroka delo, zaposlitev, te predstavitev udeležite. Znanje ni nikoli odveč. Prav tako je ta postopek zelo zanimiv za vse (marmoriranje papirja, velikonočnih jajc itd.), ki si v prostem času želite urediti kakšen kotiček za svojo dušo. Datum in kraj predstavitev objavljamo v programu praznika občine Hoče-Slivnica.

➡ Srečko Ornik

LITERARNI NATEČAJ

SPOŠTOVANI

Letos bomo prvič v okviru Večgeneracijskega centra – VeGeC počastili slovenski kulturni praznik z literarnim natečajem.

Razpis je namenjen otrokom do 15. leta

Tema natečaja:

»BABICA IN DEDEK PRIPOVEDUJETA«

Vse, ki znate in ste sposobni zapisati po pripovedovanju vaših dedkov in babic, vabimo k sodelovanju.

Svoj literarni izdelek oddate do **28. 12. 2019** v zaprti ovojnici **po pošti** ali v **VeGeC, Rogoška cesta 60, 2204 Miklavž na Dravskem polju**, ali na elektronski naslov **vegecrogoza.1@gmail.com** s pripisom: **Za natečaj**.

Ne pozabite pripisati svojih podatkov.
Želimo vam obilo ustvarjalnih užitkov in vas vabimo k sodelovanju.

Rezultate natečaja bomo razglasili ob kulturnem prazniku 8. februarja 2020, kjer bomo seveda prebrali nekaj odlomkov napisanega.

Delo, ki bo izbrano kot najboljšo, bo nagrajeno z ilustracijo.

Neža bronasta iz Rusije

V mesecu juliju odlični nastopi judoistov

Judoisti Judo kluba Apolon Hoče so se v mesecu juliju udeležili dveh velikih mednarodnih turnirjev. Zelo uspešno so branili barve našega kluba v tujini.

Neža Mesiček in Rok Knaflič sta se udeležila mednarodnih iger mladih v Rusiji. Igre so potekale v mestu Ufa. Oba sta prikazala vrhunske borbe, domov pa smo se vrnili z osvojenimi bronastimi medaljami. Neža je v svoji kategoriji do 44 kilogramov kot najmlajša osvojila tretje mesto. V borbi za bron je premagala tudi odlično domačo tekmovalko. Zelo blizu uvrstitve na zmagovalne stopničke je bil tudi Rok. Z dvema zmagama in dvema porazoma je osvojil odlično 7. mesto. Premagal je nasprotnika iz Koreje in Rusije, premoč pa priznal nasprotnikoma iz Litve in Izraela. Oba tekmovalca sta pokazala, da se lahko konkurenčno borita z ostalimi velesilami v našem športu.

Odlične rezultate Roka in Neže smo konec meseca nadgradili z zmago Metke Lobnik na EJU turnirju v Pragi. Metka je v svoji kategoriji -70 kg v močni konkurenci zasluženo slavila. Na poti do zlata je premagala tekmovalke iz Rusije, Španije, Portugalske in v finalu Hrvaške. Z osvojenimi zlatimi medaljami je izpolnila normo za nastop na evropskem in svetovnem prvenstvu. Evropsko prvenstvo bo potekalo na Finskem, svetovno pa v Maroku. Želimo ji veliko uspeha in najboljših borb.

Preostanek ekipe je skozi poletne počitnice pridno treniral in se pripravljala na nadaljevanje tekmovalne sezone. Pred nami je še veliko mednarodnih in domačih turnirjev. Čakajo nas nastopi v Beočinu, Beogradu, Sarajevu in Mostarju.

➡ Mario Rudl

Odbojkarji močno prevetrili vrste

Na mestu trenerja odbojkarjev Hoč bo v četrti zaporedni prvoligaški sezoni sedel strokovnjak Jurij Čopi

Že četrto leto zapored bodo odbojkarji Hoč nastopali med najmočnejšo slovensko odbojgarsko elito. Četudi bo zadnja sezona po vseh težavah v prvi slovenski moški odbojgarski ligi precej hitro zašla v pozabo, pa so vodilni možje v klubu hitro zavihali rokave, da bi postavili nove, trdnejše temelje za prihajajočo sezono. Ena največjih neznank je bila sestava trenerskega kadra, saj delo na tem visokem (pol)profesionalnem nivoju zahteva celotnega človeka in ne dopušča polovičarstva.

Po spletu srečnih okoliščin je odgovornim v klubu uspel veliki met, saj se jim je uspelo dogovoriti z enim najbolj priznanih slovenskih odbojgarskih strokovnjakov Jurijem Čopijem. Profesor športne vzgoje na mariborski Drugi gimnaziji je zadnji dve desetletji preživel v Framu, brez laskanja pa lahko rečemo, da je tvorec marsikaterega slovenskega vrhunškega odbojkarja. Skozi njegove roke je šel marsikateri odbojkar, ki sedaj na domačem evropskem prvenstvu v Ljubljani tako neizmerno navdušuje navijače. Omenimo naj samo Klemna Čebulja in Jana Klobučarja.

»Z Jurijem Čopijem smo na klopi dobili strokovnjaka, kot smo si ga lahko le želeli. Že prvi treningi so pokazali, da gre za strokovnjaka 'par excellence', z veliko poudarka na napredovanju posameznikov,« pravi prvi mož hoškega odbojgarskega kluba Aleš Andlovič. Nov začetek na trenerskem stolčku pa je pomenil tudi močno prevetren igralski kader.

Hoško odbojgarsko gnezdo je zapustilo kar šest igralcev. Podajalec Urban Drvarič se je po dveh sezonah odločil, da se vrne nazaj v matični klub Panvita Pomgrad iz Murske Sobotice. Kar četverica mladeničev pa se je odločila svoje odbojgarske čevlje postaviti v kot. Korektor Rok Špindler in bloker Žan Berglez sta prenehala z aktivnim igranjem. Sprejemalec Matjaž Lobnik se bo posvetil zaključku študija in novim poslovnim izzivom.

Libero Domen Repa bo poslej aktiven v trenerskih vodah, saj je sedel na klopi hoške selekcije starejših dečkov. Zadnji na listi odhodov je Miha Šijanec, ki bo svojo odbojgarsko pot nadaljeval v Mariboru.

Toda s skupnimi močmi je odgovornim v klubu uspelo sestaviti mlado, a zelo perspektivno ekipo. Starim obrazom so se pridružili nadarjeni novinci, pričakuje se, da bodo hitro napredovali in zapolnili vrzeli, ki so jih zapustili njihovi predhodniki. Zraven Aljoše Šikaniča bo na mestu podajalca še 197 centimetrov visoki Framčan Primož Mejal. Sicer na začetku sezone poškodovanemu Mimirju Crnjanskemu, ki bo že tretje leto nosil majico hoškega kluba, sta se pridružila še Tilen Pušnik in Tilen Založnik. Prvi Tilen je sin nekdanjega odličnega slovenskega reprezentanta Miša Pušnika, drugi pa prihaja iz okolice Slovenske Bistrice, a je tudi član slovenske mladinske reprezentance. Na seznamu sprejemalcev sta še Dominik Klinc in Urban Kolman.

Korektorsko mesto je zasedel Branislav Radović, ki se je po letu premora ponovno vrnil v hoško ekipo. Novi obraz pa je tudi komaj 18-letni bloker Filip Leva. Mladenič je lansko sezono igral za Fram, a bo letos s »starima mačkoma« Timotejem Francem in Mihom Cafuto pridobival prvoligaške izkušnje. Nov obraz je tudi Jaša Ratkai. Prekmurcu, ki ima prvoligaške izkušnje iz prej omenjenega soboškega kluba, bo na mestu libera družbo delal Rok Zidar. Ta je v mlajših kategorijah nosil majico hoškega kluba, zatem pa se nekaj let »kalil« v Mariboru in Framu.

Prevetrjeni Hočani se bodo domačim navijačem prvič predstavili 5. oktobra, ko bodo v domači Večnamenski športni dvorani gostili Salonit iz Kanala. Pridite navijat, ne bo vam žal!

➡ Matej Savec

Poslušala peti svojo hčerko

Člani mešanega pevskega zbora KUD Hoče v gosteh pri varovancih doma Danice Vogrinec

Vročega junijskega popoldneva so nas v goste povabili varovanci doma starostnikov Danice Vogrinec v Mariboru. Varovanci so nas skupaj z osebjem pričakali v prijetno ohlajeni jedilnici, pripravljeni, da prisluhnejo našemu nastopu.

Naša mlada Urška Pliberšek je s svojim prijetnim glasom in izbranimi besedami pozdravila vse prisotne v polni jedilnici. Napovedala je mešani pevski zbor KUD Hoče in ljudske pevce in godce Samotarje. Pevkam in pevcem je pogled na obraze pričakovanja starejših, ki jim vsak tak dogodek izpopolni življenje v domu, ogrel dušo in srce.

Tokrat je bil nastop nekaj posebnega, saj je bila je med poslušalci mama naše pevke Janje Teršek. Ga. Teršek je kljub svojim 94 letom še posebej porozno prisluhnila svoji hčerki. Bilo je zelo ganljivo.

Nastopili smo pod vodstvom zborovodkinje Saše Aberšek Košar. Izbrala je pesmi, ki so prisotnim vzbudili spomine na mlade dni, na ljubezen in srečo med ljudmi in na življenje v naravi. Naša Urška pa je vse povezala in predstavila na srčen in starejšim ljub način.

Naši Samotarji so s svojimi ljudskimi glasbili in petjem prijetno popestrili nastop in pripravili prisotne, da so zapeli skupaj z njimi, ploskali v ritmu in se pozibavali. Bili so veseli.

Dobra ura nastopa je prehitro minila in Urška je zaključila naš koncert z besedami, da se naslednje leto spet vrnemo. Nastopajoči smo v upanju, da smo napravili nekaj dobrega, z veliko pozitivne energije in lepimi vtisi zapustili varovance doma Danice Vogrinec.

➡ Breda Germ

Uglaševanje kar pod smrekami

V veselje vseh so člani mešanega pevskega zbora KUD Hoče zapeli na festivalu borovnic

Društvo gostincev Pohorja je zadnjo nedeljo v juniju na zgornji postaji Pohorske vzpenjače priredilo 2. festival borovnic. Pri Bellevueju se je zbrala množica obiskovalcev. Prišli so peš, s kolesi, z avtomobili in z vzpenjačo. Ta dan je vozila po znižani ceni. Privabile so jih specialitete iz zdravih, slastnih pohorskih borovnic, ki so jih pripravili gostinci Pohorja. Ponudili so borovničev zavitek, palačinke in strjenke z borovnicami, sladoled z vročimi borovnicami, gobovo juho z ajdovimi žganci in borovnicami, borovničevo grmado in seveda znamenito pohorsko omleto z borovnicami. Najboljši med vso ponudbo pa je bil pohorski borovničev. Poleg tega je bilo na razpolago še veliko drugih pravih pohorskih jedi.

Za dobro vzdušje je bil organiziran bogat kulturno-zabavni program, ki so ga pripravili nastopajoči izpod Pohorja. V programu je nastopil tudi naš mešani pevski zbor KUD Hoče pod vodstvom zborovodkinje Saše Aberšek Košar. Za svoj nastop smo se uglašili in pripravili kar pod bližnjimi pohorskimi smrekami. Na odru smo zelo ubrano so zapeli prelepe pesmi o naravi in ljubezni. Nastopili so tudi hoški Samotarji. Številni prisotni so vse nastopajoče pozdravili z obdobravočim ploskanjem.

Veliko število obiskovalcev in veselo vzdušje ob dobri pohorski kulinariki je razlog, da bo Festival borovnic na Pohorju postal tradicionalen.

Obljubili smo si, da naslednje leto spet pridemo na slastne pohorske borovnice.

➡ Breda Germ ➡ Marija Brljak

Abohi »leteli« čez prelaze

Člani moto kluba Pohorski Abohi se s svojimi motocikli vsako leto odpravijo na daljšo turo po Evropi

Letos nas je pot vodila v italijanske Dolomite, kjer smo težko skrili navdušenje nad vožnjo po čudoviti pokrajini in ovinkastih cestah. Dolomiti tako zaradi cest kot zaradi pokrajine veljajo za motoristični raj. Vožnja po »La Grande Strada delle Dolomiti« (kar v prevodu pomeni Velika dolomitska cesta) nudi pogled na mogočne vrhove Dolomitov, tradicionalne vasice in neokrnjeno naravo. Prevozili in ustavili smo se na prelazih Passo di Falzarego (2105 m), Passo Pordoi (2239 m), Passo Di Fedia (2056 m), Passo di Gardena (2121 m), Passo Compolongo (1875 m) in še kakšnega bi lahko navedli ... Na poti ob bližini ledenikov smo srečali tudi »alpskega svizca«, ki je značilen glodavec za ta del Alp.

Še smo ostali v Italiji in ob Gardskem jezeru nadaljevali pot preko Bergama do tretjega največjega jezera Como ter se nastanili v slikoviti vasici Nesso, ki sedi na bregovih jezera. Svojo pot smo nadaljevali skozi Švico oziroma St. Moritz do športno turističnega kraja Livigno – smučarski raj, stisnjen med Švico, Italijo in Avstrijo.

Sledila je adrenalinska vožnja po cesti na prelaz Stelvio, ki je s svojimi 2757 metri nadmorske višine najvišje asfaltirani gorski prelaz v vzhodnih Alpah in drugi največji v celotnih Alpah. To cesto najbolj zaznamuje 48 vijugastih serpentin, ki so njena glavna značilnost. S pogledom v dolini pa se oči ustavijo na kilometre dolgi, dih jemajoči »asfaltni kači«.

Zadnje dni našega popotovanja smo preživeli v Nemčiji. Prevozili smo del Bavarske in južne Tirolske ter si ogledali pravljичne gradove Ludvika II. Bavarskega. S pobratenim klubom Harley freunde crocodiles iz Garchinga v bližini Münchna smo skupaj proslavljali njihovo 20-letnico delovanja.

Varno smo skupaj prevozili cca 2.200 km in se vrnili domov s prelepimi spomini in zagotovo se bomo v te kraje še vračali. Za Pohorske Abohe velja, da »ni važno, kam potuješ, važno je, s kom potuješ«.

← Marta Koren

Obudili spomin na požig koč

Kljub megli in rahlemu dežju se nas je zbralo veliko na Mariborski koči

Na Mariborski koči nas je čakalo sivo vlažno vreme, dvorišče pripravljeno za proslavo, iz lonca je že dišalo po bograču. Točno opoldne je zadonela slovenska himna (MPZ KUD Hoče). Po uvodnem pozdravu nas je vse prisotne nagovoril tudi župan dr. Marko Soršak, nato smo prisluhnili učencema podružnične šole Reka-Pohorje - Janijevi harmoniki in Aljoševi pisani besedi »Moj kraj Zaforšt«. Kresničke, sekcija turističnega društva Reka-Pohorje, so predstavile partizanske pesmi iz zbirke Pesmi upora. Mešani pevski zbor je ponovno zapel domoljubno pesem Ljubezen do domovine.

Boris Demšič, predsednik Združenja borcev za vrednote NOB območne enote Hoče-Slivnica, je obudil spomine na požig Mariborske koč, poudaril pomen naše zgodovine in boj slovenskega naroda za svobodo in ni pozabil tudi na 40 let Krajevne skupnosti Reka-Pohorje. Z županom smo položili lovorov venec, prižgali svečko in ob skupaj zapeti pesmici Počivaj jezero v tihoti ostali na bograču. Druženje je bilo prijetno, v dobrem vzdušju, tako da se je nedelja končala z mislijo: »Splačalo se je, vsi smo zadovoljni in krasno je bilo spet videti zadovoljne obraze.« Hvala vsem nastopajočim, vsem, ki ste pomagali pri organizaciji, in predvsem hvala

vsem vam, da ste nas prišli poslušat ter da smo skupaj nazdravili prazniku naše krajevne skupnosti.

Praznovanje smo nadaljevali v septembru, o čemer pa v naslednjih Utrinkih, srečanje starejših občanov pa smo pustili za mesec oktober (3. oktobra ob 16. uri v Gostilni Kobalej Gajser v Zg. Hočah).

← Zdenka Trinko

Proslava na Menini planini

Proslava v spomin na boje XI. SNOUB

Na Menini planini je bila 6. julija 2019 organizirana proslava v spomin na boje XI. SNOUB. Na planino je bil organiziran avtobusni prevoz. Prireditev je bila posvečena 74. letnici legendarnega preboja iz sovražnikovega obroča.

Proslava na planini je bila ob 11.00 uri, vendar smo z avtobusom krenili že hitro po 7.00 uri zjutraj. Pot nas je vodila skozi Celje in naprej v smeri Logarske doline. V Mozirju smo si privoščili krajši postanek, nato smo nadaljevali pot proti Menini planini. Proti cilju se je pot še nekoliko zožila in 17 km pred vrhom smo vozili po makadamu. Na obeh straneh poti so bogati gozdovi, ki so se proti vrhu začnejo redčiti. Začnejo se odpirati veliki pašniki, po katerih se v poletnih mesecih pase živina. Na planini pa je tudi planinska koča, ki je priljubljena točka za planince.

Menina je predalpska planota na višini 1200 do 1450 m nadmorske višine v Kamniško-Savinjskih Alpah. Planoto pretežno prekrivajo pašniki na severni strani pa so mešani gozdovi. Ker je sestavljena predvsem iz apnenčastih kamnin, je zato močno razjedena z vrtačami in brezni. Planota je bogata tudi po rastlinstvu. Tukaj najdemo tudi zelo redko planinsko cvetje.

Menina je bila med vojno zelo pomembno območje. Že od leta 1941 so se tu zadrževale manjše in večje partizanske enote. Okupator je tu pobil več domoljubov in požgal več hiš. Menina je bila skozi vse obdobje vojne oblegana od sovražnika. Zadnja odločilna akcija je bila, ko so Nemci z 2000 vojaki obkolili Menino, da bi uničili partizane. Partizanov je bilo mnogo manj. Pod vodstvom Franca Severja - Frante se jim je uspelo brez

žrtev umakniti pred mnogo številnejšimi Nemci. Od borcev, ki so bili takrat na Menini, so danes živi le še štirje.

Proslava je bila posvečena dogodkom iz časov 2. svet. vojne. Slavnostni govornik je bil predsednik vlade Marjan Šarec. Njegov govor je bil zelo pozitivno ocenjen. Na proslavi pa so še nastopili: godba Zgornje Savinjske doline, ženski in moški pevski zbor KD Bočna in učenci OŠ Gornji Grad. Po proslavi je bil čas za druženje. Domačini so odlično poskrbeli tudi za to. Proslave se je udeležilo preko 3000 udeležencev. Večina so se pripeljali z avtobusi. Na Menini planini so se sklepala in utrjevala tudi prijateljstva. Odhod proti domu je bil predviden ob 15.00 uri, domov pa smo prispeli ob 17.00 uri.

← Simona Šifrar

Od Brestanice do Kumrovca

Člani dveh sosednjih občinskih organizacij zveze borcev na izletu utrjevali dosedanje prijateljstvo

Člani občinske organizacije Zveze Borcev za ohranjanje vrednot NOB Občine Hoče-Slivnica in člani KO ZB iz Frama, Občine Rače-Fram, smo se odločili, da organiziramo skupni izlet. Celotne priprave in izlet sta izpeljala predsednika obeh organizacij, in sicer Boris Demšič in Zdenka Čretnik.

Na ta način uresničujemo sprejete programske plane, predvsem pa želimo, kot sosednji organizaciji, naše že dosedanje prijateljsko sodelovanje še močneje utrditi.

Na izlet smo se odpravili 25. junija. Zbrali smo se ob 7. uri na avtobusni postaji v Slivnici. Že takoj smo vedeli, da bo na tem izletu veliko dobre volje. Prvi cilj je bil Brestanica in grad Rajhenburg. Pot nas je vodila skozi Celje, po Spodnji Savinjski dolini in ob reki Savi do Brestanice. Vmes smo si ogledali čudovite kraje, skozi katere smo se peljali. V Brestanici smo se odpeljali na grad Rajhenburg, ki se nahaja na šestdeset metrov visokem skalnem pomolu ob sotočju potoka Brestanica in reke Save. Zgodovina gradu sega v 12. stoletje in je dobro ohranjen. S sprehodom skozi stavbo smo si najprej ogledali razvoj grajske arhitekture. Muzejska razstava nam ponuja vpogled v delovanje menihov trapistov, ogledali smo si lahko tudi medalje in kolajne našega športnika Primoža Kozmusa z olimpijskih iger in svetovnih prvenstev ter slikarsko razstavo Jožeta Ciuhe. Poseben pečat v tem gradu pa daje stalna razstava, ki prikazuje usodo slovenskih izgnancev iz časa 2. svetovne vojne. Tukaj je namreč nemški okupator, takoj v začetku vojne, 6. aprila 1941, ustanovil taborišče, saj je želel iz obsoteljskega območja, torej med tedanjo NDH in Rajhom (okupiranim slovenskim ozemljem), vzpostaviti tamponsko cono. Cilj okupatorja je bil izseliti vse Slovence, razen domačih izdajalcev in kolaborantov, na njihove domove in posestva pa naseliti Nemce. To je okupatorju v veliki meri tudi uspelo in genocid nad Slovenci se je samo stopnjeval. Na gradu Rajhenburg je bil največji zbirni center za izgnance, ki so jih kasneje v več fazah transportirali in deportirali v izgnanstvo.

Med nami je bil Tone Demšič iz Hoč, ki se spominja teh dogodkov. Takrat je njegova družina živela na Bizeljskem. Kot šestleten deček je na lastni koži občutil ta izgon iz rojstne hiše in posestva, na katerem so živeli. Njega, njegove starše, stare starše ter sestro Milko, ki je bila stara komaj tri leta, so Nemci izgnali iz topllega doma. Preko zbirnega centra na gradu Rajhenburg so jih kasneje deportirali v Nemčijo, v delovno ta-

borišče Volksdeutsche Mittelstelle. V izgnanstvu se je njihova družina povečala še za sestro Maco in brata Staneta. Tone je v Nemčiji obiskoval tudi osnovno šolo, starši pa so morali prisilno delati v zelo težkih pogojih in velikem pomanjkanju. Kljub prestanim težavam, ki jih je družina doživela v izgnanstvu, so se po vojni uspeli vrniti v domovino na svoj dom, ki je bil izropan, vinograd posekan, posestvo pa uničeno. Tone Demšič je dejal, da teh dogodkov nikoli ne bo pozabil, čeprav je takrat bil še zelo mlad.

Pot nas je vodila naprej ob slikoviti pokrajini na Bizeljsko. Tam smo si najprej privoščili kosilo in se okrepčali z njihovimi domačimi dobrotami. Čas kosila pa smo izkoristili za druženje in prijateljevanje obeh organizacij. Po krajšem počitku smo nadaljevali pot do Repnice Najger v Brezovici pri Bizeljskem. Pot je peljala med sončnimi vinogradi, posejanimi po Obsoteljskem gričevju. Na kmetiji Najger so nas pričakali prijazni domačini. Gospodar Martin Najger - Tinček (njegovo partizansko ime) nam je najprej predstavil organizacijo KO ZB NOB Bizeljsko, kateri predseduje. Izrazil je veliko zadovoljstvo ob našem obisku in izrazil željo po tesnejšem sodelovanju med našimi organizacijami.

Nato je sledil voden ogled repnice z degustacijo kvalitetnih bizeljskih vin. Med degustacijo vin nam je zgovorna lastnica pojasnila nastanek repnic in opisala posamezno vrsto vina. Repnice so v kremenčev pesek skopane jame. Kremenčev pesek pa je na območje Bizeljskega naplavlilo Panonsko morje. Že pred leti so te jame uporabljali izključno za hrambo poljskih pridelkov. V repnicah je poleti prijetno hladno, temperatura pa je tudi pozimi konstantna. Danes te kleti v pesku uporabljajo za hrambo in staranje odličnih bizeljskih vin in v turistične namene. Naša zadnja postaja je bil Kumrovec. Peljali smo se skozi Bistrico ob Sotli v obmejni Kumrovec. Ogledali smo si spominsko vas in rojstno hišo Josipa Broza, ki je zelo lepo vzdrževana. Tudi tu smo ostali nekaj časa in si vzeli čas za druženje. Naše druženje smo končali ob 19. uri, ko nas je avtobus varno pripeljal v Slivnico. Udeleženci obeh organizacij, Občine Hoče-Slivnica in KO Fram, smo sklenili, da bomo takšno srečanje ponovili še na kakšni drugi lokaciji. Na svojstven način smo obenem obeležili še praznik - 25. junij, dan državnosti.

← Simona Šifrar, Boris Demšič

→ Simona Šifrar

Jedro zmagovalne ekipe iz naše občine

Zveze slovenskih častnikov na nogometnem turnirju Pekre '91

Sobota, 18. maja, je bila določena za Dan odprtih vrat Vojašnice generala Maistra (VGM), 28. spominski pekrski pohod, 5. spominski nogometni turnir in osrednjo proslavo v počastitev pekrskih dogodkov pri Izobraževalnem centru Pekre. Prvi pogovori o nogometnem turnirju v počastitev Pekrskih dogodkov so, kot po običaju, stekli na poveljstvu 72. brigade Slovenske vojske (SV), toda tokrat že v januarju.

V aprilu smo se zbrali selektorji ekip Vojašnice generala Maistra (VGM), Mestne občine Maribor (MOM) in Zveze slovenskih častnikov (ZSČ), manjkal pa je predstavnik ekipe Ministrstva za obrambo (MORS). Prvič doslej je bilo opravljeno žrebanje ekip za razpored in časovnico tekem. Zapletalo se je le v zvezi z lokacijo igrišča, predlagane so bile tri možnosti: na igrišču VGM kot doslej, nekje znotraj VGM ali Kadetnice ali pa na igrišču bližnjega NK Železničar. A prav kmalu je bilo iz poveljstva 72. brigade SV javljeno, da je igrišče v VGM, kljub mednarodni vojaški vaji zagotovljeno.

Kot selektor ekipe ZSČ sem sestavljal ekipo. Priznati moram, da vse od začetkov nogometa v spomin na pekrske dogodke, torej od leta 2006, nisem imel takšnih težav za sestavo ekipe, kakor letos. Razlogi: številne poškodbe, službena odsotnost, pa tudi drugi razlogi, ki jih selektorji težko sprejemajo. Iz zadrege so me rešili zmeraj zvesti in kakovostni nogometaši iz Občine Hoče-Slivnica, podrobneje, iz Radizela in Črete. Pomembno je, da nas je 18. maja 2019 pričakala čudovita sončna sobota. Tako organizatorji, igralci in funkcionarji ekip ter vabljeni gostje so se zbrali na dobro pripravljene nogometni zelenici v VGM. Poleg nogometnih ekip MORS, ZSČ, MOM in VGM so bili prisotni predsednik ZSČ dr. Alojza Šteiner, poveljnik 72. brigade SV, polkovnik Peter Zakrajšek, člana športne komisije Darko Jeza in Miha Horvat, komentator Martin Benko iz OZSČ Maribor, sodnik Dušan Turk ter seveda gledalci. Ob 12.30 je peti spominski, lahko rečemo tradicionalni malonogometni turnir s predhodnim krajšim nagovorom odprl predsednik OZSČ Maribor, major Jože Škof.

Povzel je obdobje od leta 2006 do 2019 in poudaril, da je v tem obdobju dosežen viden napredek ter dan večji poudarek nepozabnim pekrskim dogodkom. Sledilo je skupno fotografiranje in ogrevanje ekip.

Pokale in spominske medalje sta podelila dr. Alojz Šteiner, predsednik ZSČ, in Peter Zakrajšek, poveljnik 72. brigade SV.

Oba sta pohvalila dobro organizacijo turnirja in tudi uspešno in prijateljsko tekmovanje brez poškodb in se zahvalila vsem udeležencem za doprinos k ohranjanju spomina na zgodovinske pekrske dogodke. Dodajam, da je Primož Štabej, igralec ekipe MORS, ob izteku delovne pogodbe, za vestno in uspešno delo v SV prejel iz rok poveljnika Zakrajška medaljo za njegovo služenje domovini. Z bučnim aplavzom smo mu čestitali tudi vsi prisotni pri podelitvi. Predsednik ZSČ pa je posebej pohvalil tudi snemalca prireditve Miho Horvata, člana OZSČ Maribor in veterana vojne za Slovenijo, in se pri tem duhovito pošalil, da sistema VAR še nismo uvedli, čez dve leti pa ga bomo že imeli. Da pa je kar precej VAR-a zaznati v opisih tekem, pa je najbrž opazno. Zahvala zagotovo gre snemalcu. Poveljnik 72. br SV pa je pohvalil tudi korektno sojenje sodnika Dušana Turka. Slednji se je odzval, da bo tudi v maju 2020 duž v črnem.

Prvo mesto, pokal in prehodni pokal je z dvema zmagama in enim neodločenim rezultatom osvojila nekoliko prenovljena ekipa ZSČ. Drugo mesto je s tremi neodločenimi izidi zasedla vse bolj uspešna ekipa VGM. O tretjem in četrtem mestu pa je odločal žreb športne komisije, saj sta ekipi MOM in MORS dve tekmi igrali neodločeno, po eno pa izgubili. Tudi gol razliko 2 dana in 4 prejete gole sta imeli identično. Sreča pri žrebu se je nagnila na vojaško stran, torej tretje mesto je pripadlo ekipi MORS, četrto pa ekipi MOM. Tudi v svojem govoru se je predsednik ZSČ dotaknil doseženega mesta mestnih fantov, ko je omenil, da so zelo taktični, bližje je čas volitev, boljše rezultate dosejajo. To so MOM-ovci v prvih štirih letih turnirja že dokazali.

Poveljnik 72. brigade SV je zaključil z besedami, da pričakuje podoben ali pa še večji odziv na 6. spominskem malonogometnem turnirju v VGM v maju 2020. O druženju prijateljev v jedilnici VGM in po proslavi v Pekrah vse naj.

Kot vselej za zaključek še nekaj statističnih podatkov s turnirja 18. maja 2019. Strelci turnirja Pekre 2019 v VGM: Denis Šimac (VGM) 3 zadetke, Milan Emeršič-Ema (ZSČ) in Peter Kovačič (MOM) po 2 zadetka; Boštjan Sakelšek (ZSČ), Jasmin Mahmutović (MORS), Gregor Janžič (ZSČ), Primož Štabej (MORS) in Zdenko Cehnar (ZSČ) po en zadetek.

← Bruno Kremavc

Trdoživi

Več kot 40 nogometašev se je zbralo ob jubileju nekdanjega zdravnika mariborskega nogometnega prvoligaša

Se spomnite zadnjega članka o vztrajnih starejših veteranih NK Slivnica, naslov je bil Neuklonljivi (dobesedno). Obljubo, da se bodo na slivniški nogometni zelenici spoprijeli z legendarnimi, starejšimi veterani NK Maribor (Vabič, Prosen, Horvatič, Klančnik, Breber ...), so izpolnili. Odkrito povedano, uresničitvi obljube je ključno botroval jubilej nekdanjega klubskega zdravnika vijoličastih dr. Antona Crnjaca, njegovih šestdeset.

Zbor vseh vabljenih pri športnem objektu NK Slivnica se je zgodil v soboto, 22. junija, ob 12. uri. Zbralo se je skoraj 40 nekdanjih nogometašev, nekaj več je bilo domačinov. Prijateljski stiski rok, tudi objemi starih znancev so napovedali pristno druženje. Še dokaj prijazen dan je dodal svoj delež. Posebne pozornosti je bil vsekakor deležen slavljencec Toni. Prišel je pri rokometu, zajadral pa v nogometni svet kot zdravnik nogometnih legend NK Maribor. Vsi ga dobro poznano tudi kot odličnega žarjostra, lahko bi se kosal z najboljšimi. Sicer pa vselej nasmejan, komunikativen in vselej pripravljen nemudoma priskočiti na pomoč, ne samo v zdravstvenem pomenu.

Dogovor organizatorjev prireditve je bil, da se čim prej odigra tekma, debati po njej v prijateljskem druženju pa bo tako težko določiti konec. Skoraj nezamenljivi nogometni sodnik dolgo pričakovanega in pomembnega srečanja Peter Kovaček je kmalu pozval igralce ekip na zelenico slivniškega stadiona. Slivničani so se predstavili v zasedbi: Razboršek, Kočev, Simonič, Vogrin, Lubi, Kovaček in Furh, kapetan ekipe. Mariborčani pa: Vabič, Vigec, Fundak, dr. Crnjac, Kremlj, Prosen in Pirc. Tokrat tekme nisem spremljal v živo, saj sem se druženju z mariborskimi nogometnimi legendami pridružil šele po odigrani tekmi. V imenu predsedstva Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Maribor sem se udeležil osrednje občinske slovesnosti ob 28-letnici neodvisnosti Slovenije in ob 25. juniju, dnevu državnosti, ter v počastitev zavzetja vojaškega skladišča na Zgornji Ložnici. Tako lahko tekmo komentiram le po pripovedovanju udeleženi iz obeh taborov, tudi navijačev in sodnika. In kako je bilo? Tekma se je zaključila z izidom 1 : 5 (0 : 2) v korist NK Maribor.

Suverena in prepričljiva zmaga favoritov, bi dejal izkušen poznavalec nogometne igre. Gostje so prvi polčas dobili z rezultatom 0 : 2, zadetke pa sta v 7. in 10. minuti igre dosegla Pirc in Kremlj. V drugem delu igre so bili zadetki številčnejši, na prepričljivih 0 : 3 je v 19. minuti povišal slavljencec dr. Crnjac. Minuto kasneje je po голу Vigeca na semaforju odsevalo 0 : 4. No, tudi domačinom je končno uspelo! Vselej vneti in borbeni Vogrin je v 24. minuti znižal na 1 : 4. Piko na i k zmagi gostov pa je ponovno prispeval razpoloženi slavljencec. Le kdo mu na takšen dan tega ne bi privoščil?

Kot je moč razbrati, sem potek tekme opisal statistično, konkretno po zapisu sodnika in še koga, ki mu je pomagal. In kaj nam povedo komentarji, ki sem jih bil, kot dolgoletni zapisovalec dogodkov ob pomembnejših aktivnostih starejših veteranov NK Slivnica, po tekmi trdoživih deležen? Najprej

k domačinom: niso se mogli sprijazniti z rezultatom 1 : 5, saj slednji naj ne bi odražal dejanskega stanja na igrišču. Slivničani naj bi prvi odločneje krenili v napad, že v začetnih minutah bi naj imeli vsaj dve, 'stoodstotni' priložnosti. Tako sta mi vehementno pojasnjevala napadalec Vogrin in in Furh, vodja ekipe. Z zmagovalne strani pa sta mi Prosen in Pirc pojasnjevala, da so igro pričeli potrpežljivo, se pravzaprav še ogrevali in pazili, da ne staknejo kakšne poškodbe. Drugače povedano, prepustili so začetno iniciativo zagnanim domačinom, jih nekoliko izčrpali, potem pa v Barceloninem stilu pritisnili ob zid, beri, stisnili v kazenski prostor. Nadaljevanje je razvidno iz doseženega rezultata. Kmalu po tekmi so se vsi zbrali za dobro obloženimi mizami, tudi toliko raznovrstnih pijač oz. napitkov še ni bilo nikoli na voljo. Uvodni govor je povzel večni kapetan Hans, pozdravil je vse navzoče, še posebej goste iz Maribora, na čelu s slavljencem. Sledila je tradicionalna obdaritev slednjega, kajpak z nogometno žogo, oplemeniteno s podpisami vseh udeleženi, in viskijem. Kratki in prijateljski nagovori dr. Crnjaca, Prosen, Prašnikarja, Kremlja in Fundaka so poželi odmevne aplavze. Kako ne bi, če pa so vsi tako lepo predstavili slavljence, pohvalili pa so tudi slivniške nogometne veterane in njihovo aktivnost. Naš Mato je v nadaljevanju s svojimi originalnimi vici, namenjeni slavljencu dr. Toniju, vse udeležene nasmejal do solz. Kako mu to uspeva, je včasih težko razumeti. Toda vselej zmoro. Z vragolijami na »sintisajzerju« pa nas je navduševal maestro Repec. Počasi, toda zanesljivo, sta pobudo prevzeli raznovrstni in kakovostni jedača in pijača. Spomini so oživel, nogomet je bil osrednja tema.

Zaključek vseh je bil, da bomo z druženjem in tekmami nadaljevali, četudi se bo igrišče nekoliko pomanjšalo, tudi za manjši gol se da dogovoriti. Trdoživost nas krepi, je naš moto. Hvala slavljencu Toniju, hvala mariborskimi nogometnim legendam. Naj ne bo pozabljeno.

← Bruno Kremavc

Poleg učenja še strasten motokrosist

Matic Smogavec iz Zgornjih Hoč postal prvi diamantni dijak občine, saj je s splošno maturo opravil z vsemi možnimi, 34 točkami

Matic Smogavec iz Zgornjih Hoče je v spomladanskem roku mature 2019 pometel z maturo in dosegel vseh 34 točk. Vrhunski uspeh. Župan Občine Hoče-Slivnica je 19-letnega diamantnega dijaka osebno sprejel in mu podaril praktično spominsko darilo. To je namreč prvi diamantni dijak iz Občine Hoče-Slivnica.

Opraviti zrelostni izpit z diamantnim pridihom je vsekakor uspeh in odlična popotnica za študij in življenje. Ob županovem sprejemu je Matic vse navdušil s svojo pristnostjo, razmišljanjem in iskrenostjo. Namesto petnajstminutnega druženja in formalnega poziranja fotografu je celotni dogodek prerasel okvire formalnosti in v eni uri smo se vsi prisotni strinjali, da je mladenič iz Zgornjih Hoč zaslužen prejel naziv diamantni maturant.

V začetku pogovora smo pričakovali vase zaprtega tehnika, ki študira knjige in dela poskuse. Pa smo bili prijetno presenečeni, ker je med nas prišel nasmejan in zgovoren fant, ki je na trenutke presejal okvire razmišljanja najstnika, ki je pravkar končal srednjo šolo. Z veseljem je povedal, da je obiskoval Tehniški center v Mariboru, in sicer se je šolal za strojnega tehnika, z željo, da se vpiše v univerzitetni program mehatronika na Univerzi v Mariboru. Vstopnica za želeni študij pa je bila opravljena splošna matura – in ker se je šolal na srednji tehniški šoli, je moral izbrati še dodatni predmet. Izbral je fiziko, ki ga je v takšni ali drugačni obliki spremljala že od prvega letnika srednje šole. Prvi dve leti kot predmet fizika in v zadnjih dveh letih šolanja kot razdrobljen predmet na več področjih (hidromehanika ...).

V zadnjem letniku je moral opraviti tudi praktično nalogo in z velikim zanosom je povedal, da se je praktičnega dela lotil daleč pred sošolci in da je pri tem združil prijetno s koristnim. Naredil je dvizžno mizo za popravilo motorjev. Pravi tehnik, ki je svojo ljubezen do motokrosa združil s pridobljenim znanjem. Poleg šole je Matic navdušen motokrosist, ki v prostem času popravi ne samo svoj motor, ampak tudi »pošraufa« motorje kolegov, znancev. Med pogovorom veselo pove, da je užival na srednji šoli in da si ni želel pridobivati splošnega znanje v gimnaziji (že v osnovni šoli je pri nacionalnem preverjanju

znanja dosegel rezultat preko 90 %), pač pa si je želel na srednjo tehnično šolo. Njegova učenjaška žilica pa se je pokazala tudi med srednješolskim izobraževanjem, saj je bilo povprečje njegovih ocen v četrtem letniku 5.0. Sedaj pa diamantni rezultat pomeni odlično iztočnico za študij mehatronike.

»Virtualni prijatelji izginejo, ko ugasneš računalnik, pravi pa ostanejo in so tam, ko jih potrebuješ.«

Maturant Matic nam pove, da je imel že v času šolanja praktični pouk in da mu praksa ni tuja. Zanj učenje ni samo iz knjig, ampak tudi iz prakse. Doda, da je radoveden – in če ga kaj zanima, temu pride z raziskovanjem do konca. Vidi se, da mu je takšno učenje zelo blizu. Zanimanje za tehniko ima po očetu, za katerega z veseljem pove, da mu vseskozi stoji ob strani in ga podpira v tem, kar dela. Seveda pa želi, da je v tem najboljši. Skozi razgovor razberemo, da je mama tista, ki je pustila družboslovno sled na Maticu. Čeprav je vztrajno trdil, da mu družboslovni predmeti niso blizu, je preko pogovora razkril, da je široko razgledan tudi v tej smeri. Njegovi citati, življenjske modrosti, ki ga vodijo, in čustvena inteligenca pričajo, da bo v življenju uspešen. Zna se prilagoditi situaciji in nič mu ni pretežko. Z lahkoto je debatiral o generacijskih potrebah, željah in pohvalil dogajanje v občini. Seveda pa so se mu zaiskrile oči, ko je povedal, kaj je najboljši v občini: Festival Stellarbeat. Poletni oddih si najraje privoščiti na jadraniu z družino, kjer prebira knjige, se druži in odklopi. Seveda pa rad poprime za igralno konzolo in z bratom odigra igrice ali dve. Prav tako so mu blizu (a ne preveč) socialna omrežja, ki jih z veseljem uporablja. Še raje pa ima osebno druženje s prijatelji in dobri stari klepet v živo. »Virtualni prijatelji izginejo, ko ugasneš računalnik, pravi pa ostanejo in so tam, ko jih potrebuješ,« je Matic zaključil debato o uporabi sodobne tehnike.

Nadaljeval je, da bo z veseljem ostal v občini tudi v času študija in še kasneje, saj mu je vseč strateška pozicija kraja, kjer imaš 10 minut do gozda, narave in 10 minut do centra drugega največjega mesta v Sloveniji. Skratka, vse je na dosegu rok in vse pristno. Pristna pa je bila tudi razlaga, da se rad uči iz svojih napak in da si izkušnje nabira na svoji koži in za svoja dejanja prevzema odgovornost. Vsi smo se strinjali, da bo s svojim odnosom do dela in ljudi lahko dosegel cilje, ki si jih je zastavil.

»Maticu iskreno čestitam za življenjski in nepozabni dosežek. Želim mu, da še naprej ostane takšen, kot je, in s svojim zgle-dom navdahne mlajše generacije. Dokazal je, da se z znanjem in trdim delom pride do vrhunskih rezultatov. Za dosežek mu še enkrat iskreno čestitam in želim uspešno študijsko pot. Ponosni smo, da je občan Občine Hoče-Slivnica,« je povedal župan dr. Marko Soršak.

← Vanja Jus

Prvošolci OŠ Hoče

Prvošolci OŠ Slivnica

Postali smo prvošolci - naj se dogodivščina prične

Prvi šolski dan je za prvošolce in njihove starše nekaj posebnega. Prav zato se vsako leto potrudimo, da jim pripravimo sprejem, ki jim ostane v lepem spominu. Pozdravil jih je gospod ravnatelj Franc Gosak. Učenci in učitelji smo jih v svet učenosti popeljali s petjem, plesom in kratko igro. V učilnice, kjer bodo tekom leta širili svoja obzorja, pa so jih skupaj z razredničarkami pospremili njihovi novi prijatelji iz višjih razredov. Pridružil se nam je 56 prvošolcev in veselimo se druženja z njimi. Obiskal nas je tudi župan, gospod Marko Soršak, ki je v svojem nagovoru učencem, staršem in učiteljicam zaželel prijetno in uspešno šolsko leto.

← Maja Vargazon

Po Kitajski pride še Amerika

Rogožanka Daša Bejat Krajnc na petdnevem tekmovanju World Scholar's Cup v Pekingu

V mesecu juniju sem se s štirinajstimi dijaki iz II. gimnazije Maribor udeležila globalnega tekmovanja World Scholar's Cup (WSC) na Kitajskem. WSC je tekmovanje, kjer razvijamo sposobnost debatiranja, hitrega razmišljanja, pisanja esejev in skupinskega dela, hkrati pa spoznavamo svet, zgodovino in globalne probleme. Tekmovanje poteka v celoti v angleščini.

Tekmovanje v Pekingu, je trajalo pet dni. Tekmovali smo v štirih kategorijah:

- v trojicah smo debatirali z nasprotno ekipo, kjer smo morali v treh točkah zagovarjati ali pa pokazati nestrinjanje s trditvijo, ki je bila določena;
- reševali smo skupinski kviz, kjer smo imeli za vsak odgovor na voljo le nekaj sekund;
- pisali smo skupinske eseje, pri katerih je vsak član skupine napisal najprej svoj esej, zadnjih 15 minut pa smo smeli prebrati eseje drugih članov ter si dati še nasvete za popravke;
- vsak tekmovalec je moral v eni uri rešiti individualen kviz, ki je imel 120 vprašanj.

Na tekmovanje smo se pripravljali tako, da smo pridobivali znanje o glavni temi, okoli katere so bila postavljena vsa vprašanja. Letošnja tema je bila 'A world on the margins' oziroma slovensko 'Svet na obrobju', spoznavali pa smo še problematiko diskriminiranih ali pa zapostavljenih skupin in manjšin. Izbrane teme smo se dotikali na področju literature, glasbe in umetnosti, znanosti, zgodovine in družboslovja. Določeno je bilo tudi posebno področje, ki je letos raziskovalo nepojasnjene pojave.

S sodelovanjem na tekmovanju smo si razširjali obzorja, kritično razmišljali, razvijali kreativnost, spoznavali odlične tekmovalce iz drugih delov sveta in postajali strpnejši.

Dijaki II. gimnazije Maribor smo v konkurenci 5000 drugih dijakov in učencev iz celega sveta skupno dosegli 62 srebrnih in 71 zlatih medalj na različnih področjih, dobili pa smo tudi pokal za 20. najboljšo debatno skupino in 4. najboljšo evropsko skupino glede na skupno število točk. Vsi skupaj smo bili sprejeti še na zadnjo stopnjo tekmovanja, ki bo naslednje leto potekala na univerzi v Yalu (ZDA) in se je bodo udeležili najuspešnejši tekmovalci.

Spoznavali smo tudi kitajsko kulturo in pekinške znamenitosti. Ogledali smo si Nebeške templje, Prepovedano mesto, Poletno palačo in grobnice dinastije Ming. Bili smo na Velikem kitajskem zidu, kar je bila zelo zanimiva izkušnja. Kitajsko kulturo smo spoznavali tudi, ko smo jedli pekočo kitajsko hrano, ki ni podobna hrani iz kitajskih restavracij v Sloveniji – in ko smo se skoraj vsakič v trgovinah lahko pogajali za ceno.

Pot v Peking so nam omogočili tudi donatorji, med katerimi bi se rada iskreno zahvalila Občini Hoče Slivnica in podjetju Avtodvigala, d. o. o. Za to izkušnjo sem zelo hvaležna tudi vsem učiteljem, ki so nas podpirali, prijateljem, sošolcem in družini.

← Daša Bejat Krajnc

Bogu hvaležna za 70 skupnih let

Zakonca Mohorko iz Rogoze sta prva med zakonskimi jubilanti, ki praznujeta letos to častljivo obletnico

Tudi sama sem hvaležna članom Župnijske karitas Hoče, da so me vzpodbudili, naj napišem za Utrinke njuno življenjsko zgodbo; obisk pri ljudeh, ki imajo toliko volje in veselja do življenja, tudi mene obogati. Alojzija in Franc Mohorko sta pri 92 letih kljub vsem težavam hvaležna Bogu za dolgo življenje – in rada živita.

Težka povojna leta so ju združila

Alojzija je doma na južnem pobočju Donačke gore, Franc pa pod Ptujsko Goro. Njuna mladostna leta je zaznamovala vojna; Franc je moral k vojakom in tam je dobil življenjski poklic – končal je srednjo zdravstveno šolo. Toda pri saniteti si je nakopal tifus, da je skoraj leto dno preživel v vojaški bolnici. Leta 1945 pa je delal v ambulanti za vojake v Rogatcu. Prav tu sta se spoznala z Alojzijo, ki je konec vojne prišla domov iz Gröblinga, kamor je morala za pol leta na »Arbeitsdienst«; življenje v barakah, številni bombni napadi, zelo skopa hrana – vse to ji ostaja še danes živo v spominu.

Morala je biti dokaj pogumna: pobegnila je domov, ko so jo poslali k okulistu v Graz, ker se je delala, da skoraj nič ne vidi. Na vlaku se je pomešala med skupino, ki je šla kopat strelne järke – in po tednu dni je pristala doma v Rogatcu. V teh obmejnih krajih pa je bilo po vojni še težje, saj se spominja, da so se v gozdovih skrivali ustaši, ki so grozili in kradli po hišah, tudi za partizane so se izdajali. Danes se ji zdi skoraj čudež, da je tisti čas srečno preživela, saj je delala v kuhinji, kjer so iskali hrano.

Naslednja leta sta bila oba v službi v Celju in leta 1949 sta se poročila v Žetalah, v osrčju Haloz. »Moja žena je bila kot mlada prava lepota – no, tudi jaz sem bil lep, ko sem bil mlad!« se pošali Franc, ko gledava poročno fotografijo.

Mlade je vleklo v večja mesta in tako sta se oba zaposlila v Mariboru; on je bil vso delovno dobo reševalec, žena pa je dobila delo v Elektrokovini, v kuhinji. Tako sta skoraj dve desetletji stanovala na Partizanski cesti v Mariboru.

Želja po lastnem domu ju pripelje na Rogozo

Na Rogozi sta si gradila dom, tam v ulici Na Devce – in da bi lahko mladi živeli doma, so hišo še razširili. A hčerka Zorka je že dolgo poročena v Srbiji, doma so ob ge. Alojziji štirje moški: poleg moža še sin Roman in dva odrasla vnuka. O pokojni snahi nismo govorili, saj je prinesla v hišo prikrito duševno bolezen, njeno dediščino pa nosita oba vnuka, Stane in Marko. »Z njima je bilo treba delati v rokavicah,« se spominja g. Franc, a noče tarnati in obtoževati. Kljub neskončnemu potrpljenju, ki sta ga morala imeti ob odraščanju obeh vnukov, je zanju to nekaj povsem vsakdanjega. Veliko sta se ukvarjala z njima – in danes jima fanta to vračata. Sedaj sta oba zaposlena, Stane pri Bodočnosti, Marko pa je študiral v živilski stroki, vendar dela preko Sončne poti v Univerzitetni knjižnici Maribor. Marko vozi avto in je »nabavni« za družino, to jima veliko pomeni, saj dedek in babica ne prideta daleč od doma.

To sicer čisto ne drži, saj sta bila še to poletje na morju, kamor ju je peljala nečakinja, da so uredili predajo zemlje. »Podarila sva ji to zemljo na morju, ona pa naju pelje, kamor je pač treba ...« Ob tem pomislim na toliko ljudi, ki niso sposobni ničesar odstopiti in raje umirajo sami ...

Gospodinja pri 92 letih

Med našim pogovorom je ga. Alojzija skuhalo kosilo. »Vsak dan kuham za pet ljudi. Pa v vrtu veliko pridelam. No, prekoplje mi Stane, Marko pa raje dela v hiši,« se pohvali s svojima pomočnikoma. Imela je že nekaj operacij, a za svoja leta se odlično drži, le sliši slabše. Mož že veliko težje hodi, saj ima močno osteoporozo in je že dobil invalidski voziček. A po hiši hodi brez opore!

V družini Mohorko je prav posebno vzdušje vedrine, saj sta oba z ženo vesele narave. Znajo se odkrito pogovoriti in se razumejo. Veliko jim pomeni vera. Oba fanta že dolgo poznam iz obiskov naše cerkve in romanj; posebej Stane zna biti zgovoren in zelo odkrit. Veliko je vredno, da še imata tako topel dom, ljudi, ki ju imajo radi in ju razumejo. Babica zna ob vseh delih, ki jih še opravlja, ustvarjati pravo vzdušje umirjanja: »Ustavi se in premisli – potem pojdi naprej!«

Zaželimo jim, da bi še dolgo lahko živeli v tej složnosti in življenjski vedrini.

→ Majda Strašek Januš

📁 Osebni arhiv

»Veselim se življenja«

Predstavljamo Ano Petek, ki bi ji lahko rekli kar naj-prostovoljka našega kraja

Če se peljete iz Razvanja mimo Botaničnega vrta proti Hočam, se vozite kratek čas skozi Pivolo (ki sega po teh pohorskih obronkih vse do Reke) - in prav tu ob cesti je Ančkin dom. Vsi znanci ji rečemo naša Ančka, in njenih znancev je res veliko. Vedno je med ljudmi, pripravljena sodelovati in pomagati, zastaviti svojo besedo in tudi brez ovinkarjenja povedati, kaj si misli. Pa naj vam odkrijem pestro sliko njenega življenja.

Iz vasi na delovne brigade in v mesto

Ančkin dom je v Trničah, kjer se je leta 1931 rodila v delavski družini. Pri treh letih ji je umrl oče po operaciji na črevesju, star komaj 35 let, tako so štirje majhni otroci ostali sami z mamo. In prav nič se ne sprašujete, zakaj je Ančka tako dobra kuharica, saj je bila njena mama šolska kuharica v Marjeti!

Odločna, kot je Ančka vedno bila, je šla takoj po vojni v IKŠ na šestmesečni tečaj za strugarko. Želela se je postaviti na svoje noge - in ta povojni čas je bil pravšnji za to: hitri tečaji za pridobitev poklica, delovne akcije, politično napredovanje ... No, na to pot povzpetništva s partijsko izkaznico se ni spustila, mamina vzgoja je bila trdnjša. Z veseljem pa je šla za pol leta na udarniško delo: avtocesta Beograd-Zemun, stara cesta Vrhnika-Logatec, Prlekija ... Poznanstvo z Matijem Pajnikherjem, ki je bil organizator udarniškega dela, ji je bilo v veliko pomoč, saj je bdel nad njeno življenjsko potjo. Pomagal ji je do službe, da se je izognila delu v domači vasi, kjer bi postala dekla na eni od kmetij. Tako pa je dobila delo pri Saturnusu v Ljubljani, kjer je delala na strojih.

»Brez mene ni bilo nobene veselice!«

Ampak pravo življenje je še vedno bilo v domači vasi, v Trničah, kjer je bila predsednica mladine, v Staršah je sodelovala pri igalski skupini. Še danes se rada spominja dveh iger: Miklove Zale, kjer je igrala Almiro, in Črnega križa pri Hrastovcu, kjer je bila grofica; dobivala je vloge odločnih žensk, kakršna je vedno bila tudi sama. »Brez mene ni bilo nobene veselice na Dravskem polju!« se z veseljem spominja - in prav na veselici v Hotinji vasi je spoznala svojega Viktorja.

Med Elektrokovino in domom

Prav njen bodoči mož Viktor, Fika, jo je prepričal, naj se vrne na Štajersko - in tako se le že leta 1947 zaposlila v Elektrokovini kot strugarka. Rada se spominja svoje prvomajske stružnice, na kateri je stružila kovinske dele za različne svetilke. Delalo se je brez rokavic, ampak vsega se je navadila; bilo je tudi zelo hrupno - a danes je vesela, ker kljub temu še dobro sliši. In delala je do upokojitve leta 1986 ... Rada tudi pove, da se je vedno znala zavzeti za ljudi, povedati svoje, tudi vodstvenim delavcem. Zato ni nič čudnega, če je bila sindikalistka - in sindikat je takrat naredil veliko za delavce. Bili so dosegljivi dopusti na morju - v Poreču, Vrsarju, zanimivo pa je, da je sama kasneje najraje hodila s studenski taborniki v Puntizelo pri Puli ... Leta 1958 se je poročila in postala Hočanka na Petkovi domačiji. Lepe spomine ima na svojo taščo, na moža, ki ga je preveč težila vnukova bolezen ...

»Ob Dominikovi bolezni in moževi smrti sem si rekla, da mora življenje teči dalje ...«

Danes živita ob njej obe hčerki, Jelka in Vika, s svojima družinama; vnukinja Lucija, ki živi v Miklavžu, ji je že podarila pravnuka Aljaža. Doma pa ima za ljubezen in skrb tridesetletnega vnuka Dominika, ki je za posledicami vnetja možganske opne ostal velik otrok s posebnimi potrebami. Domači se z njim lahko dobro sporazumevajo in ga imajo zelo radi. Dopoldne je v dnevnem varstvu Polž, popoldne ali ob vikendih pa ga pogosto lahko vidite ob domači ograji, kako zvedavo opazuje promet in mimoidoče, ob njem pa je njegov zvesti kuža.

Rdeči križ, Župnijska karitas, Katoliško društvo dr. Antona Murka

Ančka je s svojo pogumno naravo že hitro postala krvodajalka; 55-krat je dala kri, dokler ji niso rekli, da je za to prestara ... Toda še vedno sodeluje pri krvodajalskih akcijah, članica KO RK je že čez 30 let. Po moževi smrti pa je že nad 25 let aktivna pri vseh dejavnostih RK v Hočah. Bila je dolgoletna namestnica predsednika Adija Dečmana; kadar je bilo treba, so njo poslali »po ogenj v žerjavico«, da se je borila za sredstva, da je hodila na sestanke, pogovore ... Ker ji pogovor s funkcionarji ni bil problem, je z veseljem šla; vedno je bila odkrita, povedala je naravnost, brez strahu ... Sama pa pravi, da ni bila vsiljiva, zato je ostajala v dobrih odnosih tudi z župani.

»Pri delu z RK sem spoznala ogromno ljudi - in tudi mene dobro poznajo ...«

Vsako leto je po hišah znosila veliko koledarjev, tudi do 180. Še danes jih pri svojih letih razvozi okoli 50. Veliko se je nekoč vozila s kolesom - tudi v službo po Ljubljani in iz Trnič v Maribor, pa na veselice ... Avto vozi že 55 let, od 33. leta, sedaj pri 88 pa ima podaljšanje za leto dni; pravi, da ima še dobre reflekse, da dobro sliši in vidi - seveda z očali - zato upa, da ji bodo izpit še podaljšali, saj se tako rada zapelje med ljudi, k prijateljicam v Maribor, v trgovino, na »čvek« ob kavi ... Želi si samostojnosti tudi še po padcu, odkar je navezana na oporo.

Nekoč so pri RK v Hočah zbirali oblačila in obutev, s tem je bilo veliko dela; sedaj je centralno občinsko skladišče na Rogozi. Zato ostaja le delitev paketov, ki jih dobijo iz Maribora - Ančka še vedno sodeluje in dela s predsednico Zdenko Gajzer, ki zelo ceni njene izkušnje in pomoč, saj je prostovoljcev vedno manj.

S svojim prostovoljstvom pa ni ostala le pri RK, v domačem kraju je sodelovala povsod, kjer so jo potrebovali - predvsem s svojim veseljem do gostinskega dela in pekovskih dobrot. Tako že 20 let dela tudi pri Župnijski karitas Hoče, kjer se zelo trudi pri pridobivanju donatorjev za dobrodelni koncert Odpri srce in dlan, sodeluje pri Miklavževanju in drugih akcijah, predvsem pri peki odlične potice ali rozinovega kruha za srečanje jubilarov in za Florjanovo nedeljo, ko se srečajo gasilci. Kljub svojim letom še na teh srečanjih rada skrbi za pijačo. Z Ivanko Trlep še vedno obiskuje starejše občane po Zg. Hočah in Hočkem Pohorju. Tako ostaja za ljudi in med ljudmi, kar je njeno največje veselje. V preteklih letih je mnogim prosilcem vozila pakete s hrano, po svojih močeh sodeluje še danes tudi pri delitvi hrane, kjer je nepogrešljiva vsaj za družbo in klepet ob kavi.

Kot mnoge članice Karitas se je tudi Ančka povezala z našim Katoliškim društvom, kjer z veseljem pripravlja zelenje za spletnje presmeceve in adventnih venčkov. Druženje v teh prazničnih delavnicah ji je prešlo v navado, prav tako kot vsem nam, ki že leta sodelujemo. Te vezi so del našega vsakdana in nam pomagajo premagovati tudi kakšno osebno stisko.

Kljub vsem težavam pozitivna energija

Ančka je zelo hvaležna za občutek varnosti, ki ga ima v skupnem domu s hčerkama, saj je ves čas povezana z družino. Dominikova mama Vika pravi, da »z Dominikom doživljajo novo kvaliteto življenja«; veliko bolj so sposobni sprejemati druge, ni

jim težko sprejeti pomoči, ki jo ob njem včasih nujno potrebujejo; te izkušnje vplivajo tudi na njeno delo na psihiatriji, veliko več ima potrpljenja z drugimi otroki ...

Hčerka Vika zna odlično opisati mamin značaj, ob tem jo ljubkovalno nagovarja kot »šefico«. Pravi, da je njihova »šefica« pozitivno vztrajna; za kar se odloči, bo tudi dosegla. Nikoli pa ne dela ničesar na račun družine. To vztrajnost je podarila domačim kot enkratno dediščino, ki jo tudi živijo: Jelka v šolstvu, vnukinja Lucija v zdravstvu, prav tako Vika - v poklicih, ki so pogosto bolj razdajanje kot delo ...

V družinskem krogu in krogu prijateljev je mama Ančka zanesljiva - ko se za kaj dogovorijo, to ostane »sveto« ... Kljub zdravstvenim težavam zadnjih let je izredno pozitivna, ohranja neomajno veselje do življenja: do zabav ob različnih praznovanjih, do druženja s prijatelji, znanci, do izletov in letovanja v Izoli z upokojenci ... Ta družabnost jo že dolga leta veže na ženski krog prijateljic, kjer kockajo za zabavo - s celotnimi družinami pa se znajo poveseliti.

Vika: »Vedno se zna zaposliti in kuha najboljšo jedi na žlico!«

Občutek domačnosti, ki ga dobiš ob Ančkini družini, se kaže v neskončnem potrpljenju, ki ga imajo ob svojem Dominiku. Babi mu pomeni ob starših varno zavetje, pogosto se ob njej pomiri med nevihto ali ob drugih priložnostih, ko ga v njegovi krhki naravi kaj vznemiri. Z največjim veseljem pelje Dominik koga od domačih do ograje, da jim pokaže kaj zanimivega. In velika je njihova ljubezen, ko ga morajo čistiti, umivati ... Ob tem mi postane prav nerodno, ko se spomnim, kako se včasih preveč jezim na svoje zdrave vnuke ...

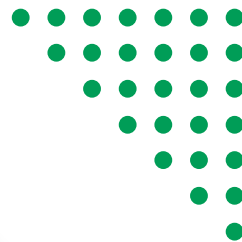
Ob pogovoru z Ančko in hčerko Viko sem začutila predvsem veliko obojestransko hvaležnost; Ančkina kuhinja jim ustvarja topel dom, saj še vedno kuha za vso družino - in kuha najboljšo jedi na žlico ... Ančki pa največ pomeni občutek varnosti in sprejetosti, ki si ju vsak starostnik tako želi. Ampak ona zna biti prijazna in dobrohotna »šefica« ... Ko bi se le znali to v življenju naučiti!

➡ 📷 Majda Strašek Januš

OBČINA
HOČE-SLIVNICA
občina z vizijo

21. OBČINSKI PRAZNIK HOČE-SLIVNICA

**DOGODKI V OKVIRU PRAZNIKA BODO
POTEKALI OD 17. 9. 2019 DALJE**

OSREDNJA OBČINSKA PROSLAVA

**v četrtek, 26. 9. 2019, ob 18.00 uri,
V KULTURNEM DOMU HOČE**

MOJ POPOLDAN V OBČINI HOČE-SLIVNICA

GIBANJE IN NARAVA NA ENEM MESTU

**v nedeljo, 22. 9. 2019, od 15. ure,
PRED BOTANIČNIM VRTOM**

Prijetno popoldne v družbi Pohorske tržnice,
Društva gostincev Pohorja in glasbene skupine
Proti toči - proti poledici.

